

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

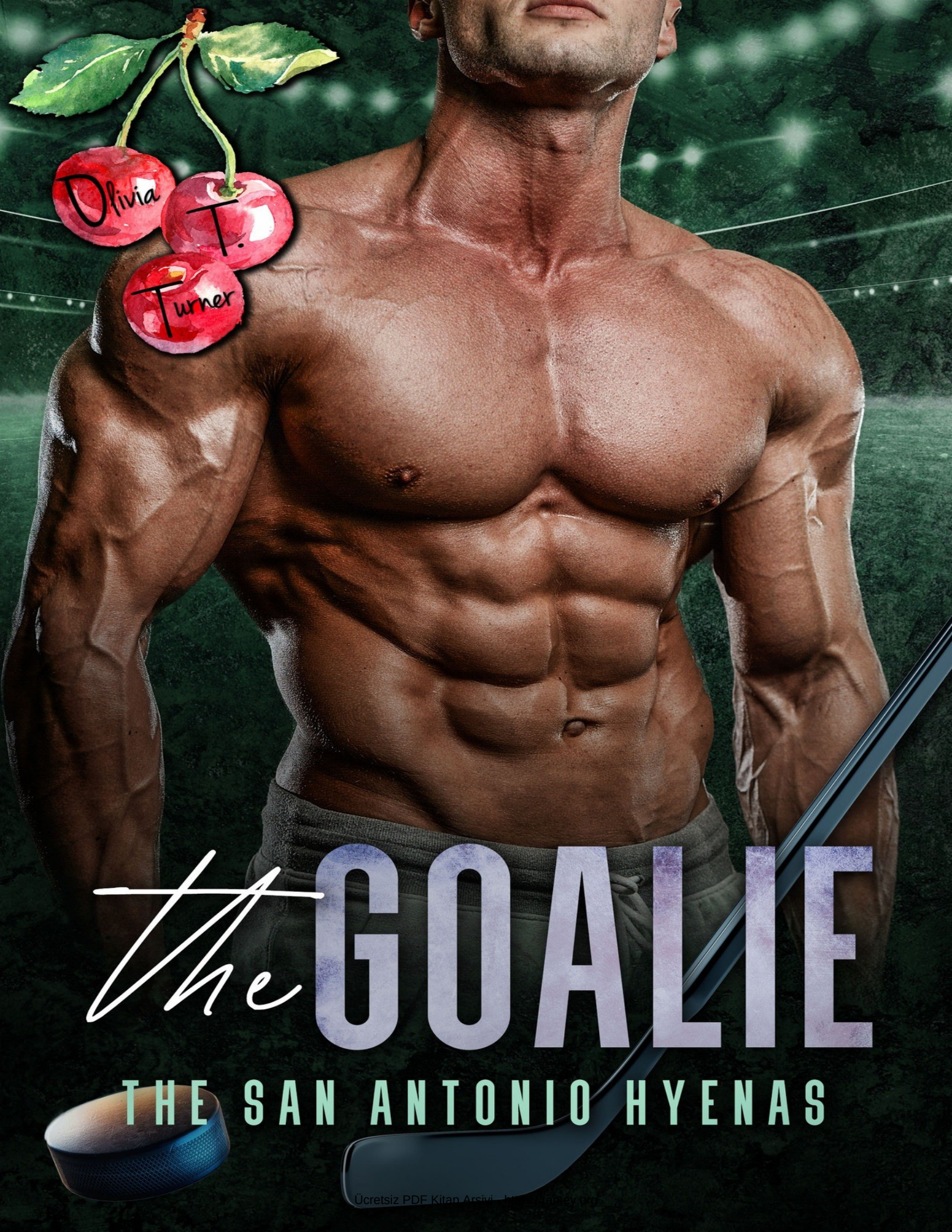
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The GOALIE

THE SAN ANTONIO HYENAS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

HEDEF

SAN ANTONIO HYENAS
KİTAP 5

OLIVIA T. TURNER

İÇİNDEKİLER

Telif
Hakkı The
Goalie
Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Sonsöz
Epilogue
Daha Fazla Spor
Romantizmi! Takıntılı
Olun
Gelin ve özel Facebook Grubuma katılın!
Sesli Kitaplar
Beni takip edin.

Telif hakkı © 2024 Olivia T. Turner'a aittir.
Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın e-posta, fotokopi, baskı, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. İzin talepleri için Olivia@oliviattturner.com adresine e-posta gönderebilirsiniz.

Lütfen yazarın emeğine saygı gösterin ve bir kopyasını satın alın. Teşekkürler!

Bu bir kurgu eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, işletmeler, şirketler, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

www.OliviaTTurner.com

Editör Karen Collins Editörlük
Kapak Tasarımı Cormar Covers

HEDEF

Onunla tanıştım.
Rüyalarımın kızı.
O benim için her yönden mükemmel.
Yanlış olan tek bir şey var.
Sahip olmamın yasak olduğu tek kız o.
Koçun kızı.
Onun küçük prensesi.
Bunu açıkça belirtti. Grace yasak bölge.
Ama istediğim tek kişi o.
İstediğim tek şey. Ben ligdeki
en iyi kaleciyim. *Her şeyi*
durdurabilirim.
Ama Grace'e aşık olmaktan kendimi
alıkoyamıyorum. Babasının bu konuda ne
diyeceği umurumda değil. Onun küçük
prensesi artık *benim*.

Hiçbir şeyin tadı yasak meyveden daha güzel değildir. Ama tehlikede olan çok şey varken, Nolan bir ısırık alacak mı?
Hokeyin en iyi kalecisi ve onun kalbini çalan kızın yer aldığı San Antonio Hyenas serisinin beşinci kitabı. Aldatmanın olmadığı ve süper tatlı bir HEA'nın her zaman garanti edildiği en iyi haliyle anında aşk. Güvenli. Çift V-Kartı. Bağımsız olarak okunabilir.

Lauren'a,

*Bir keresinde kendisini özel bir jete bindirmeye ikna eden ve sonunda pilotla Buenos Aires'te bir randevuya çıkan kişi.
Ne yazık ki bir saniye bile olmadı ama kahvaltı vardı.*

BİRİNCİ BÖLÜM

Nolan

MÇoğu insan hokey kaleciliğinin fiziksel bir pozisyon olmadığını düşünür. Tahtalara çarpmadığımız ya da her iki dakikada bir eldivenlerimizi çıkarıp dövüşmediğimiz için diğer oyuncular kadar fiziksel olmadığımızı düşünüyorlar. Bu insanlar aptal.

Kaleciler spordaki en fiziksel pozisyona sahiptir.

Cadogan, diğer takımda muhtemelen buz pisti yerine futbol sahasında olması gereken kocaman bir piç, göğsünün üzerinde kayarak bana doğru geliyor. Pislik herif ayak bileklerimi kesmeye çalışıyor. Onun üzerinden atlıyorum ve homurdanarak omzumun üzerine düşüyorum.

Cadogan ağıma çarpıp onu yerinden sökerken hakem düdüğünü çaldı. McKinstry ona ucuz atışın bedelini ödetmek için fırtına gibi gelirken arkamdaki tahtalara çarptı.

"İyi misin, Örümcek Adam?" Sebastian kolumdan tutup beni yukarı çekerken sırtarak soruyor.

Jumbotrona baktım ve tekrarını görünce sırttım. Bu sefer iyi bir yükseklik yakalamıştım. "Her şey yolunda dostum." Oyuncular her zaman kalecilere çarpmak için bir fırsat ararlar. Burada bir numaralı hedef biziz.

Ancak kalecilerin mücadele etmesi gereken sadece ara sıra karşılaştıkları yıkıcı insan topu değil. Tüm oyun boyunca buzun üzerindeyiz. Bizim için yedek kulübesi molası yok. Altmış dakika boyunca ve gerekirse uzatmalarda yüksek seviyede odaklanma ve fiziksel hazırlığı sürdürmek zorundayız.

Buradaki en hızlı reflekslere sahip olmalıyız. Dalış kurtarışları, akrobatik duruşlar - hepsi de ekipmanlarımızın ek ağırlığıyla ve patenlerin üzerinde dengede dururken.

Arkamda bir itiş kakış oldu ve McKinstry ceza sahasına atıldı. Onu seviyorum ve desteğini takdir ediyorum ama beni gerçekten desteklemek istiyorsa bir kez olsun buzun üzerinde kalabilir. Bir oyuncumuz eksikken işim çok daha zor.

Ağ yeniden takılır ve oyun kaldığı yerden devam eder.

Bu akşam Indianapolis Grizzlies ile oynuyoruz. Bu sezonun son maçı. Zaten playofflardayız ama sezonu kazanarak güçlü bir şekilde bitirmek istiyoruz.

Grizzlies pakı tekrar bizim bölgemize soktu ve ben saate baktım.

Oyunun bitmesine bir buçuk dakika kalmıştı. Bir sayı öndeyiz. Durum

4-3.

Odaklanma zamanı.

McKinstry'nin ceza sahasında oturması sayesinde fazladan bir oyuncuları var, bu yüzden oyunu kontrol ediyorlar. Onlar ileri geri paslaşırken gözlerim pakta kilitlendi.

O dev Cadogan geri döndü ve önümde durup görüşümü engelledi. Pakı gözden kaybetmemi sağlamaya çalışıyor. O adamlardan birinin pakı pedlerimin altından ya da bacaklarımın arasından geçirmesi için sadece bir saniyelik bir şaşkınlık yeterli olacak.

Öyle bir şey olmayacak.

Cadogan'ı arkaya itiyorum. O kadar büyük ki zar zor hareket ediyor. Hâlâ bir bok göremiyorum. Onu daha sert itiyorum ve bana biraz yer açarak öne doğru tökezliyorum.

Pakı bir saniyeliliğine gözden kaybettim ve hepsi bu kadar. Pak dirseğimin altındaki küçük açık ağ noktasına doğru uçarak geliyor. Kolumu aşağı doğru çekiyorum ve durdurduğumda o tatmin edici gümbürtü kulaklarımı dolduruyor.

Sebastian'ın bana Örümcek Adam demesinin tek nedeni akrobasi yeteneğim değil. Disk için örümcek hissim var. Etrafımda *hissedebiliyorum*. Nerede olduğunu bilmesem bile nerede olduğunu biliyor gibiyim. Sanırım ömür boyu pratik yapmaktan kaynaklanıyor. Bu kas hafızası kemiklerimin derinliklerine işliyor.

Pak buzun üzerine düşüyor ve Cadogan sopasını önce sokmaya çalışırken ben üzerine atıyorum. Üstünü örtüyorum, o koca herif de sopasıyla yüz maskeme birkaç sert darbe indiriyor. Hakem düdüğünü çalana kadar pakı korudum.

Hakem pakı alırken ve ben ayağa kalkarken tıklım tıklım dolu salonda müzik

çalmaya başlıyor. Kırk yedi saniye kaldı.

Kalecileri yedek kulübesine doğru kayarken ve fazladan bir oyuncu dışarı çıkarken derin bir nefes alıyorum.

Gol atmak için kırk yedi saniyeleri var, bu yüzden avantaj sağlamak için kalecilerini çektiler. McKinstry'nin ceza sahasında olmasıyla sayımız altıya dört oldu.

Gösteri yapma zamanı.

Hepsi benim.

Pivotlar karşılaşma için sıraya girerken omuzlarımı yuvarlıyor ve

zıplıyorum. Maaş çekimi hak etme zamanı. *Muazzam* maaş çekimi.

O diski durdurmak için yılda sekiz milyon kazanıyorum ve yapacağım şey de tam olarak bu.

Pak düştü ve Grizzlies topu kaptı. Hemen kaleye bir şut geliyor ve ben sopamla durduruyorum. Top sekiyor ve oyuncular etrafımda hareketleniyor.

Fazladan iki oyuncuları var, bu yüzden diskin kontrolünü ellerinde tutuyorlar. Cadogan yine yüzüme vuruyor. Onu o kadar sert itiyorum ki dizlerinin üzerine düşüyor.

Ben pozisyonumu kaybetmişken atış geldi. Dizlerim acı içinde inleyerek yana sıçradım ve pakı durdurdum. Ben yere düşerken Cadogan ribaundu kapıyor. Açık köşeye doğru vuruyor ama ben vücudumu doğal olmayan bir pozisyona getirip büküyorum ve eldivenimle durduruyorum.

Dönerek uzaklaşıyor. Grizzlies'in pivotu filenin arkasından uçarak geliyor, topu kapıyor ve şutunu çekiyor. Bacağımı yukarı çekip tekrar durduruyorum.

Ve tekrar. Ve tekrar.

İki kurtarış daha. Ev sahibi kalabalık çıldırıyor.

Defans oyuncusu topu alırken ben sırtüstü yatıyorum. Neredeyse açık olan kaleye yıkıcı bir şut gönderiyor. Uzanıp güzel bir kelebek kurtarış yapıyorum ve topu eldivenimle yakalıyorum.

Başımın arkasını buzun üzerine bırakıp tepemdeki dev ışıklara bakarken derin nefesler alıyorum ve kalabalık kükrüyor. Hakem düdüğünü çalıyor.

Dünyada on saniyede altı şutu durdurabilen çok fazla kaleci yok. Ben onlardan biriyim. Bu yüzden bu kadar yüksek bir fiyat etiketiyle geliyorum.

Övünmek istemem ama ligin en iyisiyim. Konu hız ve esneklik olduğunda, eşsizim. Jimnastik, yoga, hepsini yaparım. Vücudumu esnek tutmak için her şeyi yaparım, bu da sakatlıkları önlemeye yardımcı olur, böylece bir sonraki adamdan daha uzun süre buzda kalabilirim.

Gelmiş geçmiş en iyi kaleci olmak istiyorum. Kariyerim boyunca Ken Dryden'ın çılgın kurtarış yüzdesini geçmek istiyorum. Bir efsane olmak istiyorum.

Oyun yeniden başlar, ancak bu kez Sebastian pakı alır ve Harris'e geri pas verir. Harris topu pistin diğer tarafına fırlatıyor ve top kolayca boş kaleye kayıyor.

On yedi saniye kaldı ama oyun çoktan bitti. Biz kazandık.

Tekrar.

Soyunma odasında giyinirken Austin, "Sana söylüyorum dostum," diyor. "Gerçek aşk yaşayabileceğin en muhteşem şeydir."

Yeni kız arkadaşı Norah'dan bahsediyor. Onun emlakçısıymış. Adam ev almaya gitmiş ama yerine nişanlısıyla dönmüş. Acınası.

"Kükreyen bir kalabalığın önünde on saniye içinde diski altı kez durdurdum," diyorum gülerek pantolonumu giyerken. "Bundan daha muhteşem bir deneyim olamaz."

Austin bilerek başını sallarken kıkırdıyor. "Göreceksin."

"Kahretsin, Barlowe," diyor Sebastian havlusunu beline sararak yanına gelirken. Kahverengi saçları duştan dolayı ıslanmıştı. "Orada bir ninja gibi görünüyordun. Matrix'te mi doğdun?"

"İşler öyle yürümüyor," diyor Austin.

Sebastian ona tuhaf tuhaf bakar. "Ha?"

"Matrix'te doğmuyorsunuz," diye açıklıyor Austin. "Gerçek dünyada doğdunuz ve Matrix'ten serbest bırakıldınız." Sebastian sert bir bakışla, "Seni gerçek dünyadan serbest bırakmak istiyorum," diyor.

"Evet, ben de," diyorum gülerek. "Sürekli aşık olmaktan bahsediyor. Bu soyunma odasını lanet bir romantik komediye çeviriyor."

Koçun ofisinin kapısı pat diye açılır ve Koç Moss dışarı fırlar. Yanında iki yardımcı antrenörü var. Herkes hemen sustu.

Hepimiz Koç Moss'u sever ve ona saygı duyarız.

Sert, katı ve işini bilen biri. Bir koçta bunu severim.

Bir babayla ya da amcalarla büyümedim, bu yüzden koçlarım sahip olduğum tek erkek rol modelleriydi.

Annem biriyle çıkamayacak kadar çalışmakla meşguldü. Asgari ücretli işlerde çalışmaktan zorlanıyordu ama yine de hokey kayıt paramı ödemek ve her zaman çok hızlı büyüdüğüm o pahalı pedleri almak için kenara yeterince para koymayı ihmal etmiyordu.

O benim bir numaralı ilham kaynağım. Kendimi hep ona adadım.

Bana yaptığı yatırımın karşılığını almasını istiyordum. Onu desteklemek, emekli etmek ve ona bir malikane almak istedim. Bunların hepsini yaptım, malikane hariç. Ona yeni bir ev almama izin vermedi. Şehirdeki küçük evini seviyor çünkü tüm arkadaşlarına yakın.

İlk çekimi alır almaz evi güzelleştirdim. Yeni mobilyalar, beyaz eşyalar, sızdıran boruları, esintili eski pencereleri ve her zaman nefret ettiği linolyum zemini değiştirdim.

Ona para da veriyorum, neye ihtiyacı varsa. Ve yılda bir kez, onun ve en iyi üç arkadaşının büyük bir seyahate çıkmaları için ödeme yapıyorum. Bu yıl, hepsi Yeni Zelanda'ya gidiyor.

"Pekâlâ, herkes dinlesin," diye bağıyor Koç Moss, herkes etrafına toplanırken. "Bu gece iyi maç çıkardınız. Nolan Barlowe'a ne dersiniz?"

Sırtarak beni işaret ediyor ve herkes alkışlıyor. Sırtıma o kadar çok şaplak yiyorum ve ellerim saçlarımı karıştırıyor ki gülümsemekten ve biraz kızarmaktan kendimi alamıyorum.

Bir koçun beni seçmesi her zaman çok şey ifade eder.

"Sırtlanlar altı yıldır ilk kez playoff'lara kaldı," dediğinde herkes çılgına dönüyor, dolaplara ve sıralara vurarak bağırıp çağırıyorlar. "Tamam, kapayın çenenizi!"

Herkes yerine yerleşiyor ve o da önümüzdeki haftanın programından bahsediyor. Playofflara hazırlanmak için yapmamız gereken çok şey var.

Koç Moss, "Yarın bağış toplama etkinliği var," deyince herkes homurdanıyor.

"Duymak istemiyorum," diye tersliyor. "Bu büyük bir olay. Vali orada olacak, belediye başkanı, bir sürü zengin CEO ve adını hiç duymadığım diğer bazı ünlüler."

Takımımızın milyarder sahibi Brantley Van Morgan, yarın akşam süper yatında çocuk hastanesi için bir yardım gecesi düzenliyor.

"Bir gösteri olacak," diyor Koç. "Bir pop şarkıcısı." "Kim?"

Edvard neşelenerek soruyor.

"Um, Gemini-bir şey..."

"Gemini-X?" Edvard yüzünde kocaman bir gülümsemeyle

"Gemini-X" diyor. "Evet, işte bu," diye homurdanıyor Koç.

"Benimdir!" Edvard o kadar yüksek sesle bağırır ki herkes onu duyabilir.

Koç sert bir ses tonuyla, "Hepinizin hazır bulunması gerekiyor," dedi. "Bu mand-a-tory. Çek defterinizi de getirin. Cimri olmayın, bu çocuklar için."

"Çek defteri nedir?" Genç çaylaklardan biri olan Carlton sorar.

Koç ona boş bir yüzle bakar. "Ciddi misin sen?" Carlton

şaşkınlıkla etrafına bakınır. "Ne?"

"Kaç yaşındasın?" Carlton

yutkunur. "On dokuz."

Koç gözlerini devirir ve devam eder. "Bitcoin kartınızı ya da ne ile ödeme yapıyorsanız onu getirin. Saat sekizde iskelede. VanMorgan'ın süper yatı seninle ya da sensiz ayrılıyor. Seninle olsa iyi olur."

Sinirli görünmemeye çalışarak derin bir nefes alıyorum. İzin günümde yapmak isteyeceğim son şey, günümü bir grup kendini beğenmiş zengin insanla geçirmek.

"Şimdi," diye devam ediyor Koç, "fark etmediyseniz, pencerenin dışında okyanus yok, bu yüzden üç saatlik bir yolculuk olacak. Buna göre yola çıkın."

Üç saat mi? Ne oluyor lan?

"Hepinizi *güzel* giyinmiş görmek istiyorum," diyor sert gözleri odada dolaşırken. "Bu takım elbise ve kravat anlamına geliyor ve koşu ayakkabısı yok. Sizi ayık görmek istiyorum. Sizi terbiyeli, iyi huylu ve bakımlı görmek istiyorum."

Savunmacılardan Thatcher, üzerinde sadece jockstrap'ıyla dolabına yaslanmaktadır. Koç onu işaret ediyor.

"Ve eğer ne demek istediğimi anlıyorsanız, jartiyerinizi pantolonunuzun içinde tutun. Bu bir iş etkinliği. Patronun-ben-katılıyor olacağım. Patronun patron-VanMorgan da orada olacak. Kendini aptal durumuna düşürme. Ve kadınları rahat bırak. Gemini-Z-" umurumda değil.

"Gemini-X," diye araya giriyor Edvard.

Koç ona ters ters bakıyor. "Gemini-her-bir-harfli-alfabe seni oracıkta istediğini söylese bile umurumda değil, sen lanet-olacaksın. Bu oradaki *tüm* kadınlar için geçerli."

Koç sözlerini bitirirken çocuklar birbirlerine asık suratlı bakışlar atıyor. "Bu gece harika oynadınız," diye tekrarlıyor. "Yarın hepinizle görüşürüz."

Yanında iki yardımcısıyla birlikte ofisine döner. Kapı kapanır kapanmaz soyunma odası yeniden sohbetle dolar. "Gemini-X," diyor Edvard alçak bir düdükle yaklaşırken. "Koç bile beni onun peşinden gitmekten alıkoyamıyor." Sebastian gülererek, "O senin liginin çok dışında, dostum," diyor. "Trite Dynamite'in solistiyle çıkmamış mıydı?" "Göreceksin," diyor Edvard deli gibi kıkırdayarak uzaklaşırken. "Tatlı İsveçli her zaman kızı kapar."

Austin bana döndüğünde tişörtümü alıp üzerime geçiriyorum. "Norah ve benimle gelmek ister misin?"

"Hayır," diyorum gömleğimin düğmelerini iliklerken. "Yine de teşekkürler, yalnız kalacağım."

Kulağımın dibinde mutlu bir çift vıdı vıdı ederken arabada üç saat geçirmek istememe imkan yok.

Sadece olabildiğince çabuk girip çıkmak istiyorum.

Gece bir angarya olmaktan öteye

gidemeyecek. Ama hey, en azından çocuklar için.

İKİNCİ BÖLÜM

Grace

"W ne oldu?" Eve gidip annemin yüzünü gördüğümde soruyorum.

Bu onun yüzü, ama onun yüzü değil.

"Kulübenin yanındaki eski bahçeyi temizlemeye çalıştım ve gözlerime zehirli sarmaşık kaçtı."

"Ne?" Şok içinde ona bakarak söylüyorum. Yatakta iki gözü de şişmiş bir şekilde yatıyordu. Ciddi anlamda şişmiş. Kırmızı, şişkin ve neredeyse şişmişlerdi.

"Ellerime sürmüş ve sonra da onunla gözlerimi silmiş olmalıyım."

"Acil servise gitmeliyiz," diyorum ona. Çantasını kapıp telefonuma uzanmaya başladım bile.

"Zaten kontrolden geçtim," diyor. "Doktorum bu sabah gelip beni gördü. Endişelenecek bir şey olmadığını söyledi. Sadece şişmiş. Şişliğin bir ya da iki gün içinde ineceğini söyledi." "Bir

ya da iki gün mü?" Şok içinde ona bakarak söylüyorum.

"Görebiliyor musun?" "Birazcık. Aynada her şey bulanık. Nasıl görünüyor?"

"Connor McGregor ile kavga etmiş gibi görünüyorsun."

Gülüyor. "Yüzünü görmelisin."

"Hitch'teki o sahneyi biliyor musun?" Çıldırmanın çalışarak söylüyorum. "Yok artık," diyor o da gülerek. "O kadar kötü mü?"

"Muhtemelen daha kötü."

Başını sallar ve güler. "Bir fotoğraf çek."

Telefonumu elime alıyorum ve bana kocaman mutlu bir gülümseme veriyor, şiş gözleriyle o kadar komik görünüyor ki gülmekten ağlamaya başlıyorum. Onun için üzülüyorum ama eğer iyi olacaksa, bu oldukça komik. Ayrıca annem her şeye gülen bir kadındır. Hiçbir şey onun cesaretini kıramaz.

"Bu akşam babamla bağış toplama etkinliğiniz yok mu?" Gözlerimdeki yaşları silerek soruyorum.

"Yaptım," diyor. "Şimdi gitmiyorum. Gülünç görünüyor ve göremiyorum. Muhtemelen herkesin gözü önünde yattan ineceğim."

"Evet, ama belki ateşli bir İtalyan milyarder seni çekip çıkarır." "Beni ölü bir balık gibi mi çıkaracak?"

"Gözleri şişmiş ölü bir balık."

Sırıttırıyor. "Ve harika göğüsleri."

Bir yastık alıp ona fırlattım.

Geçen yıl göğüs implantı yaptırdı ve onları *çok seviyor*. Ön kapı açıldı ve annem irkildi.

"Merhaba!" Babam evin içinde bağırıyor.

"Bundan haberi var mı?" Ben soruyorum.

Annem başını sallar. "İşteydi ve ona söyleyecek cesareti bulamadım."

"Sanırım içeri girip seni bir Star Wars karakteri gibi gördüğünde bunu anlayacak." Gülüyor. "Ne tür bir Star Wars karakteri? Seksi bikinili Leia mı yoksa garip uzaylı yaratık mı?" "Kesinlikle seksli Leia," diyorum.

Babamın anahtarlarını alt kattaki tezgâha fırlattığını duyuyorum. "Lynn?" diye sesleniyor.
"Evde misin?" "Buradayım," diye bağıyor annem. Bana bakarken yüzünü buruşturuyor.
"Gidip onu hazırlayabilir misin?"
Ona son bir kez bakarken derin bir nefes alıyorum. "Elimden geleni yapacağım."

Odadan çıkıp koridora doğru koşarken kalbim hızla çarpıyor. Babam merdivenlerden yukarı doğru yürüyor. Beni görünce gözleri parlıyor. Merdivenlerin yarısında onunla buluştuğumda "Selam tatlım," diyor. Kocaman kollarını boynuma doluyor ve bana bir ayı gibi sarılıyor.

Sarı! O dünyadaki en iyi baba.

Bana karşı hep bir zaafı olduğunu biliyorum. Ben onun tek çocuğuyum ve yirmi iki yaşında olmama rağmen beni hâlâ küçük kızı olarak görüyor.

Benim için sorun değil. Hoş ve rahatlatıcı bir şey. Bazen ben de buna uyuyorum. Özellikle de büyük bir iyilik isteyeceğim zaman. "Merhaba baba," diyorum çok sevdiği o sevimli sesimle. "İş nasıldı?"

"Her zamanki gibi heyecan verici," diyor sıcak bir gülümsemeyle. "Annen parti için hazırlanıyor mu? Geç kalamayız." Gözleri merdivenlerde geziniyor. Etrafımdan dolanmak için bir adım atıyor ama ben yolunu kesiyorum.

Bana tuhaf tuhaf bakıyor. "Her şey yolunda mı tatlım?"

Derin bir nefes alıyorum. "Annem iyi."

"Tamam," diyor, aniden gerginleşerek. "Ne oldu?"

"Yüzünde zehirli sarmaşık var."

"Ne?!" diye yanımdan geçip merdivenlerden yukarı koştu. "Lynn! Lynn! *Lynn!*

Lynn! Neredesin?" Bu kadar endişelenmesi çok tatlı. Onu çok sevdiğini biliyorum.

Koridordan yatak odalarına doğru koşarken ben de peşinden koşuyorum.

"Lynn!" diyor, onu gördüğünde kapı aralığında kısa bir süre duruyor. "Aman Tanrım! Bebeğim, ne oldu?"

"O kötü niyetli şeytan bitkisi yüzüme saldırdı," diyor annem acı bir bakışla. "Saldırdı ve kazandı."

"Seni hastaneye götürmeliyiz," diyor ve hemen harekete geçiyor. Gömme dolaba koşuyor ve bir çanta kapıyor.

"Zaten bir doktora görüldü," diyorum ona.

"Ben iyiyim," diyor annem uzun bir nefes vererek. "Canavar gibi görünmek ve insanlık tarihindeki en kaşınıtlı gözlere sahip olmak dışında iyiyim."

Çantayı bırakır ve karısının yanına oturmak için yatağa koşar. "Sen benim için her zaman güzelsin," diyor onu kucaklarken ve başının üstünü öperken.

"Evet, doğru," diyor gülerek ama kollarına gömülüyor ve ona sarılmasına izin veriyor. Onları birlikte izlemeye bayılıyorum. Çok tatlılar.

Büyürken, annemle babamın ruh ikizi olduğunu hep biliyordum. Her zaman birbirlerine çok aşıklardı. Yürüyüşe çıkarken el ele tutuşmaları, David Gray şarkıları eşliğinde mutfakta dans etmeleri, evin içinde birbirlerine küçük sevimli aşk notları bırakmaları - ben büyürken bunlara maruz kaldım.

Mükemmel bir ilişki için harika rol modelleriydiler, ancak bu benim üzerimde her zaman çok fazla baskı yarattı. Demek istediğim, böyle bir gerçek aşk sadece birkaç kişinin başına gelir. Ya ben o şanslılardan biri değilsem? Ya onlar kadar şanslı değilsem?

Sanırım bu beni biriyle çıkmaktan alıkoydu.

Bana biraz olsun ilgi gösteren her erkek her zaman bu gerçekçi olmayan standartla karşılaştırıldı. Bu adam benim ruh eşim olabilir miydi? Cevap hep hayırdı, bu yüzden ben de hiç ilgi göstermedim.

Şimdi, yirmi iki yaşında, bir erkeği bile öpmemiş bir bakireyim. Ailemin mükemmel aşk ilişkisinin bir tesadüf olduğunu düşünmeye başlıyorum. Bir anomali.

Standartlarımı düşürmeye başlamam gerektiğini düşünmeye başladım. Ama hayatım boyunca bunu izlemişken nasıl yapabilirim ki?

Babam anneme daha sıkı sarılırken, "Bu akşamki bağış toplantısına gitmeyeceğim," diyor.

"Saçmalama," diyor annem. "Bütün takıma bunun zorunlu olduğunu söyledin. Onları yüzüstü bırakamazsın." "Oh, evet yapabilirim."

"Hayır, yapamazsın. İyi olacağım. Bir içki içerim ve erkenden yatarım.

Önemli bir şey değil." "Seni bırakmak istemiyorum."

"Yalnız gitmek istemiyorsun," diyor annem sırtarak. "Böyle şeylerden nefret ettiğini biliyorum."

Gerçekler kafasına dank edince babam iç geçirir. Bir kokteyl partisine tek başına gitmek zorunda kalacak. Genelde annemin arkasına saklanır ve onun sihrini konuşturmasına izin verir.

"Büyük bir bağış kampanyası olacak," diyor babam. "Orada pek çok önemli insan var ve hepsiyle konuşmam gerekecek."

"Özür dilerim baba," diyorum, onun adına çok kötü hissederek.

"Zamanlama berbat." Bana bakıyor ama sonra gözlerini kaçırıyor.

İçimde endişeli bir karıncalanma hissetmeye başlıyorum ve sonra her şey yerine oturuyor. "Olamaz," diye fısıldıyorum.

"Lütfen!" diyor, adeta yalvarıyor. "Ben koçum. Gitmem gerek ve biliyorsun ki bir odayı idare etmekte iyi değilim."

"İyisin!" Tiz bir sesle ciyak ciyak bağıriyorum.

"O d a y a bağ ırmakta ya da emir yağdırmakta iyiyim," diyor, "ama onu çalıştırmakta değil. Bu annenin uzmanlık alanı."

"Şu anda bir odayı temizlemekte iyi olurdum," diyor annem.

"Ama... Giyecek hiçbir şeyim yok ve saçım da yapılmamış!"

"Annenin dolabı seçebileceğin bir sürü elbiseyle dolu," diyor babam sesini yükselterek. "Ve saçların şimdiden mükemmel görünüyor."

Ona neden katılamayacağıma dair geçerli bir sebep sunabilmek için ağzımı açıyorum ama aklıma hiçbir şey gelmiyor.

Üç saat uzaklıkta. Zengin züppelerle çevrili bir gece. Saatlerce hokey hakkında konuşan insanları dinlemek. Tanrım...

"Sırtlanlar da orada olacak," diyor annem alaycı bir ses tonuyla.

"Gerçekten mi?" Kalbim hızla çarpmaya başladı. "Hangileri?"

"Kendileri için neyin iyi olduğunu biliyorlarsa hepsi," diyor babam sert koç

sesiyle. "Nolan Barlowe da orada olacak mı?" Annem soruyor.

Lanet olsun. Ona aşık olduğumu biliyor.

Ona bir bakış fırlatıyorum ama şişmiş gözleriyle göremiyor.

"Evet," diyor babam, ona şüpheyle bakarak. "Neden?"

"Sadece merak ettim," diyor annem omuz silkerek.

Gözlerini bana dikti. "O yasak bölge. Bir hokey oyuncusuyla çıkmanı

istemiyorum." "Annem sordu, ben değil," diyorum ellerimi kaldırarak.

Onaylamayarak homurdanıyor.

Eğer Nolan Barlowe orada olacaksa... Bu

fikre yaklaşmaya başlıyorum.

Hyenas'la anlaştığından beri ona büyük bir aşk besliyorum. Çok seksi.

Hokey oyuncularına karşı hiçbir zaman bir ilgim olmadı ama kalecilerde bir şeyler var. Onlar savunmanın son hattı,

takımın dayanağı. Saatte yüz milden fazla hızla giden sert, galvanizli bir diskin önünde öyle korkusuzca dururlar ki. Bu çok

seksi.

Ve Nolan içlerinde en seksi olanı.

"Kıyafet kuralı nedir?" Ben

soruyorum.

"Süslü," diyor babam. "Siyah kravatlar ve güzel elbiseler."

"Tamam, gidiyorum," diyorum başımı sallayarak. Nolan Barlowe'u takım elbise içinde görmeden geçmem. Bu kesinlikle tüm zahmete degecek.

"Gerçekten mi?" Babam ışıldadığını söylüyor. "Çok teşekkür ederim,

tatlım!" Koşarak yanıma geldi ve bana sarıldı.

Annem battaniyeleri çekip yataktan kalkıyor.

"Hadî Grace," diyor beni dolabına doğru yönlendirirken. "Gözlerim tamamen kapanmadan önce bir elbise seçmene

yardım edeceğim."

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Nolan

J Tam zengin olduğumu düşündüğüm anda böyle bir şey görüyorum ve zenginliğin bambaşka bir boyutu olduğunu fark ediyorum.

Porsche'mden inip uzaktaki devasa yata bakarken ağzım açık kalıyor. Bu *zenginlik*. Bu çılgınlık. Suyun üzerinde yüzen yan yatmış bir gökdelen gibi.

Ceketimi giyip kravatımı düzeltirken bir yandan da arabanın camındaki yansımama bakıyorum. Kendim için söylersem oldukça iyi görünüyorum.

İskelede sıraya girmiş, yata binmek için bekleyen çok sayıda insan var. Herkes şık giyinmiş. Tasarımcı takımları, smokinler, ışıltılı kırmızı elbiseler, güzel kadınlar. Bu gece burada olunmalı.

Çoğu insan çiftti, bu da bana muhtemelen bir eş getirmem gerektiğini düşündürdü. Ama kimi getirebilirdim ki? San

Antonio'ya taşındığımdan beri tanıştığım tüm kadınlar benimle sadece hokey oyuncusu olduğum için ya da Yüklüyüm. Kişiliğim umurlarında bile değil. Benim yerime başka birini koyup ona banka hesabımı versem, bu kızlar farkına bile varmaz. Umursamazlar bile. Onunla ilgilenirler ve ben görünmez olurum.

Erkekler bu tür kızlara "puck fucker" diyor. Ben onlara zaman kaybı diyorum.

Kırlı yaşlarında yakışıklı bir çiftin arkasında sıraya giriyorum. Güzel bir gece, bulutsuz ve çok sıcak değil, bu da bunaltıcı San Antonio sıcağından güzel bir değişiklik.

Kısa siyah elbiseli güzel bir garson iskele boyunca yürüyor ve şampanya kadehleri dağıtıyor. Teşekkür ederek bir tane alıyorum ve sıra ilerlerken yudumluyorum.

Yat buradan daha da büyük görünüyor.

Sanırım yatın ve ekibin sahibi Grantley VanMorgan'la tanışacağım. Yani, onunla kısa bir süre tanıştım ve binanın etrafında birkaç kez gördüm, ama adamla bire bir sohbet etmedim.

Ama araştırmamı yaptım. İnanılmaz biri.

Bu adam her şeyin içinde. Bir kürekle bir madencilik şirketi kurdu ve 1,3 *milyar* dolara sattı. Daha sonra uydularla ilgilenmeye başladı ve onları uzaya fırlatan bir şirket kurdu. Bu şirket 4 milyar dolara satıldı. O zamandan beri de bir hayırsever, bir yarı-ünlü ve bazıları büyük ikramiyeyi vuran bir sürü start-up'a melek yatırımcı oldu. Bu adam parayı mknatis gibi çekiyor.

Şu anda yirmi altı milyar dolar değerinde. Ceketinin içine uzandığını ve öğle yemeğini öder gibi Sırtlanlar için bir çek yazdığını duydum. Sadece dokuz yüz milyon dolar onun için cep harçlığıydı.

"Nolan!" diye tanıdık bir ses çınladı. Arkamı döndüğümde Austin'in yeni kız arkadaşı Norah ile birlikte yürüdüğünü görüyorum. Siyah bir takım elbise, beyaz bir gömlek ve siyah bir kravat giymiş. Norah, kahverengi saçlarını süslü bir topuzla bağlamış, ışıltılı kırmızı elbisesiyle harika görünüyor.

Merhabalaşıyoruz ve sonra olağanüstü yat hakkında konuşmaya başlıyoruz.

"Daha önce hiç böyle bir yata binmiş miydiniz?" Norah yatı hayranlıkla seyrederken soruyor.

"Lou amcamın kayığına binmişim," diyor Austin yukarı bakarken. "Sanırım banyolardan birine sığabilirdi."

"Muhtemelen gezegende bu büyüklükte sadece on iki yat vardır," diyorum birkaç adım ilerlerken.

"Titanik'ten daha büyük görünüyor," diyor Norah. Birden Austin'e döner. "Dünyanın Kralı şeyini yapmamız gerekecek, bunu biliyorsun, değil mi?"

Austin sırtıyor. "Ben de bunu söylemeni umuyordum."

Norah kolunu onun koluna doluyor ve yanağından öpüyor. Birlikte bu kadar sevimli olmasalardı onlardan nefret ederdim.

Bir düzineden fazla personel bizi kocaman gülümsemelerle karşılarırken yatın merdivenlerinden yukarı çıkıyoruz. Biri

benim boş

şampanya kadehi ve bana yeni bir tane sunuyor.

Ana güverteye çıkarken Norah "Kutsal cannoli," diyor. Bu...

Bunun için kelimelerim bile yok.

Turkuaz renginde aydınlatılmış devasa bir havuz, üç bar, bir dans pisti var ve her şey o kadar lüks görünüyor ki anlatamam. Sahnede bir grup çalıyor ve şarkıcıyı tanıdığımda iki kez bakıyorum.

"Bu Rotting Porch!" Şok içinde onlara bakarak söylüyorum. 90'larda çok büyüklerdi.

"Evet," diyor Norah ve fotoğraf çekmek için telefonunu çıkarıyor.

İnsanlar alanı doldurmaya başlıyor ve takımdan daha fazla oyuncu kızlarıyla birlikte etrafta toplanıyor. Arka taraftaki barı kendimize ait olarak kabul ediyoruz. Uzaktaki şehir ışıklarının manzarası muhteşem.

Artık kendimi gerçekten dünyanın kralı gibi hissediyorum. Minnesota'da büyüdüğüm o küçük kasabadan çok uzaklara geldim. Evdeki çocuklar beni şimdi görseler gözlerine inanamazlar.

Harris Sutton yeni karısı Fiona ile geliyor ve ardından Sebastian Kemp Alina ile ortaya çıkıyor. Etrafımda insanlar varken kendimi biraz daha rahat hissetmeye başladım.

"Gemini-X'i gören oldu mu?" Svensson gelir gelmez hemen sorar. Etrafta pop şarkıcısını aramaya devam ediyor. "Onu tanıyor musunuz?" Alina sorar.

Harris gülerek, "Onunla bir şansı olduğunu düşünüyor," diyor.

"Onunla bir şansım var," diyor Svensson göğsünü kabartarak. "Göreceksiniz."

Saçını düzeltir ve ardından büyük olasılıkla onu hemen reddedecek olan hayalindeki kıızı aramak için yattan ayrılır.

"Bu Tucker McKinstry mi?" Tucker sevgilisi Jane'le birlikte yürürken Sebastian gülerek soruyor. Takım elbisesinin içinde çok rahatsız görünüyor. Yakasını çekiştirip duruyor. "Bu kadar büyük takım elbise yaptıklarını bilmiyordum."

Yanlarına gelip merhaba diyen Tucker da dahil olmak üzere herkes gülüyor.

Şenlikli bir atmosfer var ve dün hepimiz homurdanıyor olsak da herkes iyi vakit geçiriyor gibi görünüyor. Kadınlar inanılmaz görünüyor ve bu muhteşem ortamın tadına doyum olmuyor.

Partinin ev sahibi Brantley VanMorgan'ı yatın kokpitinden çıkarken görüyorum ve nabzım hızlanmaya başlıyor. Parti için ona teşekkür etmek ve herkes ona ulaşmadan önce kendimi düzgün bir şekilde tanıtmak istiyorum ve artık bu şansa sahip olamayacağım.

Mütevazı, mavi yakalı bir geçmişten geliyorum ve bana yılda sekiz milyon dolar ödeyen adama henüz teşekkür etmemiş olmak bana doğru gelmiyor.

Şampanyadan son bir yudum aldıktan sonra kadehimi barın üzerine bırakıyor, kravatımı düzeltiyor ve oraya doğru ilerliyorum. Ben merdivenlerden yukarı çıkarken o üst güvertede Kaptan'la konuşuyordu.

Bu adam zengin görünüyor. Onu bin kişilik bir kalabalığın içine koysanız, hepsi aynı şekilde giyinmiş olsa bile herkes onu tek milyarder olarak seçebilir. Belki dalgalı tuzlu ve biberli saçları, rahat gülümsemesi, mavi gözlerindeki muzip ışıltı ya da büyük para enerjisi, ama mega yüklü olduğu açık.

Yüzbaşı ile el sıkışır ve merdivenlere yönelir.

"Bay Barlowe," diyor neşeli bir gülümsemeyle, beni yürürken gördüğünde. "Bu gece sizi görmeyi umuyordum." "Gerçekten mi?"

"Dün on saniyede altı atış kurtaran adam mı?" diyor sırtarak. "Elbette! Sadece Paris'te olduğum ve bunu bizzat göremediğim için üzgünüm."

Elini sıktım ve ona gülümsedim. "Beni takımınıza kattığınız için size teşekkür etmek istedim. Ve çok cömert kontrat için."

"Her kuruşuna değersin," diyor omzuma vururken. "Gel, seni gezdireyim. Bu şeyin üzerindeki şarap mahzenini görmelisin."

"Tamam," diyorum gülerek beni koridorun sonuna götürürken.

Barın yanındaki ekibe son bir kez bakıyorum ve onu gördüğümde kalbim neredeyse duracak. O... O her şey.

Ciğerlerim nasıl nefes alacağımı unutmuş bir halde burada dikilirken, iliklerime kadar sersemlemiş durumdayım. Koçun yanında durmuş, kolunu onun koluna atmış, bir melek gibi görünüyor.

İlk başta koçun karısı olduğunu düşündüm ama bunun için çok genç. Koçun uzun süredir evli olduğunu duydum, bu yüzden karısı olması mümkün değil.

Ama... kim?

Öğrenmek için çaresizim. İçimdeki ses oraya gidip ona sahip çıkmam için bağılıyor. Ona olan sonsuz aşkıma itiraf etmem için. Parmağına bir yüzük takmak için. Onu alıp eve götürmek için.

"Affedersiniz Bay VanMorgan," diyor Kaptan geri dönerken. "Size bir sorum daha var." Brantley bana döndü. "Affedersin, Nolan, sadece bir dakika."

Ona başımı sallıyorum ve konuşmak için kontrol odasına girerlerken hemen kızıma dönüp bakıyorum.

Gerçek olup olmadığını merak ederek ona bakarken tüm vücudum karıncalanıyor. Kahverengi saçları omuzlarına ipek

gibi dökülüyor, gözleri daha önce hiç görmediğim çarpıcı bir mavi tonunda, sanki evren bunu sadece onun için saklamış gibi.

Gümüş elbisesi her hareketinde sanki yıldız tozu ve ay ışığından dokunmuş gibi parıltıyor ve ışıltıyor. Bu da kalçalarına bakmayı büyüleyici kılıyor.

Sebastian'ın gruba söylediği bir şeye gülüyor ve göğsüm ona daha yakın olma, ona dokunma, ısıltısının tadını çıkarma ihtiyacıyla sıkışıyor. Gülümsemesi büyüleyici. Güneşten daha parlak. Yıldızlardan daha güçlü. Beni bir kara delik gibi içine çekiyor.

Onun ruhani güzelliği ellerimi titretiyor.

Dünyam değişti.

Artık her şey onun etrafında dönüyor.

Umarım VanMorgan asla geri dönmez. Gözlerimi ondan alamıyorum. Ona baktığım her saniye daha da içine çekiliyorum, daha da saplantılı hale geliyorum. Derin ve ilkel bir şey bedenimi ele geçiriyor. Hiç bitmeyecekmiş gibi gelen doyumsuz bir açlık.

Birlikte geçireceğimiz tüm geleceği şimdiden önümde görebiliyorum -evlilik, çocuklar, birlikte yaşlanmak- her şeyi görebiliyorum. Bütün gece bir şişe şarap eşliğinde konuşmak, kollarımız bacaklarımız birbirine dolanmış halde uyumak, dünyayı gezmek, evlenmek, çocuklarımızla oynamak, yaşlanmak ve grileşmek... Kalbim bu meleklerle tüm bunları deneyimlemek için sabırsızlanıyor.

O benim ve hiçbir şeyden haberi yok.

Garson ona bir içki uzatırken metal parmaklığı kavrayıp sıkıyorum. Bir yudum alıyor, o yumuşak, tatlı dudaklarını bardağın üzerine yerleştiriyor ve sonra gözleri benimkilerle birleşiyor.

Kalbimden vurulmuş gibiyim. Bana bakan o muhteşem mavi gözler delici.

Başka tarafa bakmıyor. Ben de bakmıyorum.

Gözlerinde bir kıvılcım görüyorum. Her şeyi vaat eden bir şeyin kıvılcımı.

"Bay Barlowe," dedi Brantley, neredeyse kalp krizi geçirecektim. Bana sinsice yaklaştığını duymadım. Kızıma çok odaklanmıştım. "Bunun için çok üzgünüm. Tura başlayalım mı?"

"Hımm," diyorum boğazımda bir kaşıntıyla. Kız arkadaşıma dönüyorum ve gözleri çoktan benden uzaklaşmış. Grupla konuşuyor. Ne söylediğini merak ediyorum. "Evet."

Ona son bir kez uzun uzun bakıyorum ve Brantley'i güverte boyunca takip ediyorum. Üzerinde yürüdüğümüz tik zeminlerden bahsediyor ama benim tek düşündüğüm o.

"Bu yatta her şey var," diyor bir kapıyı açarken ve biz içeri girerken. "Bir helikopterle birlikte geldi, buna inanabiliyor musun?"

Bu sabah olsa çok etkilenirdim. Şimdi, o meleğin yanındaki yatakta uyanabilmek için sahip olduğum her şeyi -dünyadaki tüm hazineleri- takas edebilirdim. Onun üstüne tırmanmak ve sıcak, ıslak amına girerken altımda onun yorgun, gülümseyen yüzünü görmek için.

Eğer ona sahip olsaydım, dünyanın en zengin

adamı olurum. Yakın bile olmazdı.

VanMorgan bana her birinde ebeveyn banyosu bulunan birkaç lüks yatak odası gösteriyor ve ardından ofis alanını gösteriyor.

Siyah deri sandalyelerle çevrili dev bir masanın bulunduğu büyük bir konferans odası var.

"Sırtlanları neden satın aldığımı bilmek ister misiniz?" Brantley soruyor. "Ligdeki herhangi bir takımı satın alabilirdim ama ben en kötüsünü istedim."

"Evet, neden Sırtlanları seçtin?" Kıkırdayarak sordum. Yıllardır bok gibiydiler. Her şeyde hep son sıradaydılar ve iç saha maçlarında salonun doluluk oranı ancak yüzde otuzdu.

"Hokeyi seviyorum," diyor bir düzine şefin koşuşturduğu, aperiatifler ve tatlılar hazırladığı dev mutfığa doğru yürürken. "Ve lige damgamı vurmak istedim. Üst sıralarda yer alan bir takım satın alabilirdim ama bunda ne gibi bir zorluk var ki? Eğer başarılı olsaydım, insanlar bunu cüzdanımla başardığımı söyleyecekti. Ama ligin en kötü takımını alıp en iyi takım haline getirseydim? O zaman herkes bizim özel bir şey yaptığımızı kabul etmek zorunda kalırdı."

Şarap mahzenine doğru ilerlerken, "Şimdiye kadar harika iş çıkardın," diyorum. Yüksek tavana dizilmiş şişeleri görünce ağzım açık kalıyor. "Hyenas uzun zaman sonra ilk kez playofflara kaldı."

Sırıttıyor ve başını sallıyor. "Evet, ama iş henüz bitmedi."

"Oraya varacağız," diyorum sergilenen eski bir şişeye bakarken. Etiketinin üzerindeki el yazısı tamamen solmuş. "Biliyorum," diyor Brantley gülümseyerek. "Grubumuza inanıyorum. Ben de sana inanıyorum."

Şişeyi aldı ve bana gösterdi.

"Fransa Kralı I. Louis Phillippe'in kraliyet mahzeninden," diyor VanMorgan sırtarak. "Neredeyse iki yüz yıllık. Muazzam bir para değerinde ama muhtemelen tadı artık çürümüş üzüm suyu gibi."

"Hiç içmeyecek misin?"

Sırıttıyor. "Bana bir şampiyonluk kazandırdı, ben de ona karşılık Stoney Cup'tan içebiliriz."

Gülüyorum, bunu deneyimlemek için sabırsızlanıyorum. "Tamamdır."

Şişıyı geri verdi ve dışarı çıktık.

VanMorgan bana eğlenmemi söyleyip konuklarıyla daha fazla sohbet etmek için ayrılırken aklım Koç'un kolundaki gizemli kıza gidiyor.

Kalabalığın içinde onu arıyorum, onu görmediğim her saniye kalbim daha çok çarpıyor. Sonunda onu barın yanında buldum ve

rahat bir nefes al.

Sahiplenici gözlerim onun her hareketini izlerken, ona sahip olmanın, onu tamamen kendime almanın nasıl bir şey olacağını hayal ediyorum.

O pembe dudaklar vücudumu ağrıtıyor. İçimde çaresiz bir gerginlikle titriyorum. Onu tüm o erkeklerle çevrili görmek... Kahretsin, ona bakmalarını izlemek kanımı kaynatıyor. Oraya gidip onu omzuma atmak ve az önce gördüğüm yatak odalarından birine götürmek istiyorum. O sadece benim gözlerim için. O büyüleyici kalçalar, o sarhoş edici göğüsler... Bu kız beni öldürüyor.

Kalabalığı yararak ona doğru yürüyorum ve aklımda tek bir amaç var: Onu kendime ait kılmak.

"Barlowe," diyor koç derin bir sesle, aniden önüme çıkarken.

Beni değerlendiren bir gözle aşağı yukarı süzdükten sonra takım elbisemi istemeye istemeye onaylar gibi homurdanıyor. "Bu gece takımı iyi bir şekilde temsil edeceğine inanıyorum," diyor sert bir tonda.

"Benim için endişelenmene gerek yok Koç," diyorum omzunun üzerinden kız arkadaşşıma bakarken. Takımdaki bazı eşler ve kız arkadaşlarla konuşuyor. Mavi gözlerini bana diyor ve dizlerimin bağı çözülüyor.

"Karinla mı geldin?" Ayrıntıları öğrenmek için soruyorum.

"Kendini iyi hissetmiyordu," diyor. "Onun yerine kızımı getirdim."

"Senin... kızın mı?" Sesimde bir çatlakla söylüyorum.

Sert gözlerini bana dikti.

"Aklından bile geçirme," diye tıslıyor alçak bir sesle, sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi. "O yasak bölge."

Ona bakıyorum. Elimde değil. Kötü bir hareket olduğunu biliyorum, ama gözlerim sanki kendi akılları varmış gibi ona gitmeye devam ediyor. Dönüyor ve baktığım yeri görünce neredeyse hırlıyor.

"İşte benim küçük kızım," diyor bana öldürücü gözlerle bakarak. "Bir şey yapmaya kalkarsan eve yüzerek dönersin, anladın mı?"

Zorla başımı salladım.

O artık onun küçük kızı değil.

Benim kızım.

Ve bunu bilmesine izin vermenin zamanı geldi.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Grace

"S O, ne okuyorsun?" Jane arkadaşça bir ses tonuyla soruyor. Yat yavaşça iskeleden uzaklaşırken ben de ekibin eşleri ve kız arkadaşlarıyla barda takılıyorum. Jane Tucker'ın kız arkadaşı, ki bunu görmek biraz komik. O çok tatlı ve güler yüzlü, Tucker ise kötü bir asık suratla lanetlenmiş gibi görünüyor. Sanırım zıt kutuplar birbirini çekiyor.

"Grafik tasarım," dedim ona. "Pazarlama alanında çalışmak istiyorum." "Çok eğlenceli" diyor. "Nerede çalışmak istediğine dair bir fikrin var mı?" "Umm... Pek değil."

Ne yapacağıma karar vermeye çalışıyorum. İş başvurusunda mı bulunmalıyım yoksa okulda tanıştığım arkadaşım Lindsay ile kendi butik grafik tasarım ajansımı mı kurmalıyım?

Babam mezun olduğumda Hyenas için çalışmamı istiyor. Bu konuda emin değilim. Dün bu konuda tartıştık.

"Gel benim için çalış," dedi. "Sana kolayca iş bulurum." "Bu adam kayırmadır, baba!"

"Evet, kesinlikle! Gördün mü? Şimdi anlıyorsun. Takım seni işe alacak *çünkü* sen benim kızımsın. Bu harika değil mi?" "Hayır! Bunu hak etmek istiyorum."

Bana bakarken yüzünde hayal kırıklığı ve gurur karışımı bir ifade vardı.

"Çalışmalarını gördüm," dedi derin bir nefes aldıktan sonra. "Çok yeteneklisin. Bu yüzden seni işe almak istiyorum. Benim küçük kızım olduğun için değil."

Eğildi ve alnımdan öptü. "Evet, doğru," diye mırıldandım nefesimin altında.

Onun kuyruğuna takılmak istemiyorum. Dünyada kendi yolumu çizmek istiyorum. "Sanırım bunu mezun olduktan sonra çözeceğim," diyorum ona.

Biraz daha sohbet ediyoruz ama söylediklerine odaklanmakta zorlanıyorum. Gözlerim kalabalığın içinde dolaşıp duruyor, Hyenas'ın ateşli kalecisini arıyorum.

Bana o ateşli bakışlarını hatırladıkça ürperiyorum. Güvertede duruyordu ve yoğun kahverengi gözleri bana kilitlenmişti. Umutsuzca ne düşündüğünü bilmek istiyordum.

Her neyse, 13 yaş üstü *değildi*. O gözler X dereceliydi. "Hokey sever misin?" Jane içkisinden bir yudum alırken sorar. "Sen sever misin?" Gülererek soruyorum.

Çıplak omuzlarını silkiyor. "Tucker'la tanışmadan önce *değildim*," diyor ona utangaç bir gülümseme verirken. "Ama kendime gelmeye başlıyorum. Dövüşler sırasında gözlerimi kapatıyorum. O kısmı sevmiyorum."

Gözlerini çok kapatıyor olmalı. Erkek arkadaşı ligdeki en büyük, en kötü dövüşçü.

"Hoşuma gidiyor," diyorum. Eskiden sadece annem koç olduğunda babamın maçlarını izlemem için beni zorladığı için izlerdim ama yıllar geçtikçe hoşuma gitmeye başladı.

Özellikle de Nolan oynarken. O sahadayken gözlerimi televizyondan ayıramıyorum.

Birden kalabalığın içinde beliriyor ve göğsüm sıkışıyor. Ona hayranlıkla bakarken nefesimi içime çekiyorum. Büyüleyici biri. Muhteşem bir adam.

Siyah takım elbisesi geniş omuzlarına ve kaslı göğsüne kalıplanmış gibi görünüyor. Ellerimi yakasında gezdirmek istiyorum. Sabahları kravatını düzelterken kişi olmak istiyorum. Geceleri onu soyan ben olmak istiyorum.

O bu tarafa gelirken vücudumda bir dalgalanma hissediyorum. Henüz beni görmedi.

Selam verip vermeyeceğinden emin değilim. Babamı ona ders verirken gördüm ve bahse girerim benim hakkımdaydı. Babam her türden güçlü kuvvetli adamın gözünü korkutmakta iyidir; bu özellik olmadan profesyonel bir spor koçu olamazsınız. Ne dediğini merak ediyorum.

Babam şu an buralarda değil...

Onunla konuşacağım.

"Seninle konuşmak güzeldi," diyorum Jane'e gülümseyerek. "Daha sonra dans pistinde

görüşür müyüz?" O da bana gülümsüyor. "Kesinlikle. Nolan'la iyi şanslar."

"Ne?" Başımı ona doğru çevirerek söyledim. Yanaklarımın kızardığını hissediyorum.

Gülüyor. "Bana güneş yanığı muamelesi yapma. O büyük Pixar gözleriyle ona aval aval bakmandan belliydi." Sırıttıyor.

"Seni destekliyorum. Desteğe ihtiyacın olursa bana haber ver. Babana müdahale edebilirim."

Bu kadının yakalayamadığı bir şey var mı?

"Teşekkürler," diyorum biraz nefes nefese. "Bunu kabul edebilirim."

Derin bir nefes alıyorum, göğsümü biraz şişiriyorum ve kalabalığın arasından ona doğru

ilerliyorum. Çok heyecanlıyım ama devam ediyorum.

Yaklaştıkça gözlerim dudaklarına odaklanıyor. Ağzı çok öpülesi. Saat beş yönünde bir gölgesi var, bu da ona çok yakışıyor.

Ellerimi yanaklarında gezdirdiğimi ve ağzını kendime çektiğini hayal ederken parmaklarım karıncalanıyor.

"Affedersiniz," diye fısıldıyorum bir çiftin yanından geçerken, gözlerimi Nolan'dan ayırmadan. Kahverengi saçları, duştan çıkar çıkmaz elleriyle şekillendirmiş gibi dalgalı.

Bakışlarımın yoğunluğunu hissetmiş olmalı çünkü gözleri aniden o tarafa kayıyor. Yaklaştığımı görünce tüm vücudu hareketsiz kaldı. Şaşırmış görünüyor.

"Merhaba," diyorum utangaç bir şekilde. "Siz Nolan Barlowe olmalısınız."

Elimi uzattım ve o da elime baktı. Elini uzatıp sıkıca kavradığında nefesim hızlanıyor. Bu ilk dokunuşumuz ama son olmayacağını şimdiden söyleyebilirim.

İsteksizce o güçlü eli bırakıyorum ve hızlıca bir nefes daha alıyorum.

"Ben Grace," diyorum, sesimin çok gergin çıkmamasını umarak. "Koç Moss'un kızı."

"Grace," diye fısıldıyor nefesinin altından, gözlerine inanamıyormuş gibi şaşkın bir ifadeyle bana bakarken. "Seninle tanışmayı umuyordum."

Utangaç bir şekilde gülümsüyorum.

"Yine de babanın konuşmamızı onaylayacağını sanmıyorum," diyor beni daha da yaklaştıran zengin ve derin bir sesle.

"Oh, Tanrım. Bir şey mi söyledin?"

Sırıttıyor. Bu görüntü o kadar seksi ki yüzümü yelpazelememek için kendimi zor tutuyorum. "Seninle konuşursam beni tekneden atmakla tehdit etti."

Gözlerimi deviriyorum ve içimden babamı *öldürmek* gelse de

gülüyorum. "Gerçekten mi?"

"Belki tam olarak bu kelimelerle değil ama..." Yine sırıttıyor. *Aman Tanrım.*

"Gideyim mi o zaman?"

Kahverengi gözlerindeki ışıltıyla bana bakarken yavaşça başını sallıyor. "Oldukça iyi bir yüzücüyümdür."

"Eğer seni atarsa sana bir can simidi atarım."

O gülüyor. Ben de gülüyorum.

"Onun için endişelenme," diyorum saçımı savurarak. "Havlıyor ama ısırıyor."

Gülümsüyor ve bu nefesimi kesiyor. İnanılmaz derecede seksi.

"Dün geceki maçını izledim," diyorum konuyu babamdan uzaklaştırmaya çalışarak. O inanılmaz performanstan sonra yaşadığım heyecanı hâlâ hatırlıyorum. Üzerimde Nolan Barlowe formam vardı ve kelimenin tam anlamıyla kanepemde zıplayarak tezahürat yapıyordum.

"Sen de mi oradaydın?"

"Benim evde izledim," diyorum. Keşke ben de orada olsaydım. Tüm arenada en yüksek sesle bağırان ben olurdum.

Daha önce hiç böyle bir karşılaşma yaşamamıştım. Asla. Gözlerimiz birbirine kilitlendi. Etrafımızdaki havada çatırdayan elektriği hissedebiliyorum. Vücutlarımız aynı dalga boyunda çalışıyormuş gibi hissediyor. Zaten çok uyumlular. Bahse girerim ikimizin de kalbi aynı hızla atıyordur.

Biraz daha yaklaşıyor ve ben de eğilmemek için kendimi zor tutuyorum. "İzlediğini bildiğim için bir dahaki sefere iyi bir gösteri yapmam gerekecek."

"Dün gece oldukça iyi bir gösteriydi," diyorum ona, o inanılmaz kurtarışları hatırlayarak. "Daha önce bir kalecinin bunu yaptığını gördüğümü sanmıyorum. Koltuğumun kenarındaydım."

"Ofiste başka bir gün daha," diyor sırtarak, sanki önemli bir şey değilmiş gibi. Kendine çok fazla güveni ve çekiciliği var. Beni bir pervane gibi kendine çekiyor.

"Hadi ama," diyorum gülümseyerek. "Bu kadar çok gönlü almasın. Bu öyle bir şeydi. Kabul et bunu."

Geniş omuzları biraz düşüyor. "Çocukken böyle anların hayalini kuruyordum. Ama senin gibi birinin izlediğini bilmek bunu daha da güzelleştiriyor."

Ona cıvıltı bir gülümseme veriyorum. "Benim gibi biri mi?"

Bir şeyler fısıldamak için eğiliyor, ama sonra uzakta bir şey fark ediyor ve donup kalıyor. Ne göreceğimi çoktan bildiğim için dönüyorum.

Evet.

Babam havuzun diğer tarafında ona ters *ters bakıyor*.

Ugh. Bu adam!

Görüş alanına giriyorum ve ters ters bakıyorum. Sanki kafamın içini görüyormuş gibi Nolan'a bakmaya devam ediyor.

"Havlıyor ama ısırmıyor, ha?" Nolan yutkunarak söylüyor. "Kafamı bir kazığa geçirip diğer erkeklere küçük kızına bakmamaları için bir uyarı olarak barın yanına koymak istiyor gibi görünüyor."

"Bana karşı biraz korumacı," diye omuz silkerek

itiraf ediyorum. "Benim olsaydın ben de öyle

olurdum."

Gözlerimiz tekrar buluşuyor ve tüm o tutkulu enerji tekrar etrafımızda çatırdamaya başlıyor. Elini tutup onu babamın meraklı gözlerinden uzaklaştırıyorum.

"Hadi sessiz bir yere gidip konuşalım," diyorum onu bardan uzaklaştırırken. "Ve bil diye söylüyorum, eğer seni denize atarsa, ben de peşinden atlarım."

Gülüyor ve seksi sesi tüylerimi diken diken ediyor. Havuz babamla aramızda olduğu için kaçabiliyoruz.

Onu, etrafında sohbet eden insanların olduğu geniş bir odaya çekiyorum. Yüksek fiyatlı müzayede eşyaları her yerde masaların üzerinde sergileniyor ve daha pahalı eşyalar camın arkasında duruyor.

Kontrol etmek için dolaşıyoruz. Elimi bırakmadığını fark ettim. Bununla ilgili bir sorunum yok. Ona dokunmak iyi hissettiriyor.

"Bu bir helikopter yolculuğu için mi?" Masanın üzerindeki küçük metal bir helikopter kopyasına bakarken soruyorum.

"Hayır," diyor Nolan gülerek. "Bu gerçek bir helikopter için. Ne de olsa bir milyarderin partisindeyiz." "Oh,"

diyorum başımı sallayarak. "Elbette. Başka kim acele bir helikopter satın alır ki?"

Nolan, üzerinde muhteşem bir villanın yer aldığı lamine bir broşürü eline alırken, "Bu daha uygun," diyor. "Santorini, Yunanistan'da bir villada bir ay konaklama."

"Santorini'de buz pateni pisti olduğundan şüpheliyim," diyorum sırtarak. "Buzdan o kadar uzun süre uzak kalabilir misin?" "Her sabah burada uyanmak," diyor sayfayı çevirip muhteşem okyanus manzaralı yatağın resmine bakarken

Görünüm. "Özel biriyle..."

Bana bakıyor ve onun hayalindeki özel kişi olduğumu bildiğim için içim kıpır

kıpır oluyor. "...bu bir rüyanın gerçekleşmesi gibi geliyor."

Kesinlikle öyle.

"Teklif verecek misin?" Ben soruyorum.

"Kazanırsam benimle gelecek misin?"

"Önce kazan, sonra konuşuruz."

Bir kalem alıp formu doldurmaya başlarken sırtıyor. Sessiz bir açık artırma olduğu için tekliflerinizi verip en iyisini umuyorsunuz.

Nolan teklifini kutuya koyarken Edvard Svensson koşarak yanına gelir. "Gemini-X'i gördünüz mü?"

"Şarkıcıyı mı?" Ben sordum.

"Evet, onu hiçbir yerde bulamıyorum."

"Belki de senin tarafından bulunmak istemiyordur," diyor Nolan sırtarak. "Bunu hiç düşündün mü? Kulağa saklanıyormuş gibi geliyor." "Zoru oynamak, *hmmm*," diyor Edvard çenesini ovuştururken. "Bunu sevdim."

Aceleyle uzaklaşmaya çalışıyor ama sonra durup bize bakıyor.

"Çok ateşli bir çift oldunuz," diyor. "Sadece koçun görmesine izin verme. Nolan, sen her şeyi durdurabilirsin ama evrendeki en iyi kaleci bile öfkeli bir koçu durduramaz."

O aceleyle uzaklaşıyor ve ben utangaç bir gülümsemeyle Nolan'a bakıyorum.

"Her şeyi durdurabildiğin doğru mu?" Flörtöz bir gülümsemeyle soruyorum.

Başını sallarken ciddiydi. "Her şeyi değil. Sana aşık olmaktan kendimi alıkoyamıyorum."

Gülmekten kendimi alamıyorum. "Bu cümle *bütün* kızlarda işe yarıyor mu?"

"Hiçbir fikrim yok," diyor gözlerimin içine içten bir bakışla bakarken. "Bunu daha önce hiç

söylemedim." "Eminim öyledir," diyorum sırtarak.

Müzayedeye çıkarılan sanat eserlerinin olduğu bölüme gidiyoruz. İnsanların değerlendirdiği güzel tablolar ve tuhaf heykeller var. Gözlerimi ona değil de sanat eserlerine dikmeye çalışıyorum ama çok zor. O çok tatlı.

"Nerede büyüdü sen?" Bir çiçeğe benzeri genç adam bir heykeli önünde durduğumuzda ona soruyorum

Mikrodalgada erittim.

"Minnesota," diyor. "Adını hiç duymadığınız küçük bir kasaba." "Orada büyümek güzel miydi?"

Bana nostaljik bir gülümseme veriyor. "Bir hokey takımı ve kışın donan küçük bir gölü vardı. İhtiyacım olan tek şey buydu."

Onu donmuş gölün üzerinde, ağa yapışmış ve kendinden büyük gençlerin bile her atışını durduran bir çocuk olarak hayal edebiliyorum. Gülümsemekten kendimi alamıyorum.

"Nerede büyüdün?" diye soruyor. "Koç seni gözlerden uzak bir fildişi kulede kilit altında mı tuttu?"

"Hayır, o kadar da kötü değildi," diyorum gülerek. "Her gün yirmi dakika dışarı çıkmama izin veriyordu."

İnsanlar odadan dışarı koşuşturmaya ve ana güverteye doluşmaya başladı. Kargaşanın ne olduğuna bakmak için dönüyorum. Onu sahnede gördüğümde "Olamaz," diyorum. "Gemini-X başlıyor!"

O büyük bir pop yıldızı. Yeni albümüne *bayıldım*. "Hadî gidelim!"

Heyecan arttıkça Nolan'ın elinden tutup onu dışarı çekiyorum.

Etrafta o kadar çok heyecanlı insan var ki Nolan'ın elini bırakmak zorunda kalıyorum. Gemini-X çalmaya başladığında gözlerim sahnede, kalabalığın derinliklerine doğru ilerliyorum.

"Buna inanabiliyor musun?!" Jane elimden tutup beni ekibin kız arkadaşlarının ve eşlerinin önde dans ettiği yere doğru çekerken bağılıyor.

"Bu harika!" Ben de bağııyorum.

Nolan buradayken daha da muhteşem olurdu. Arkama bakıp onu arıyorum.

Ekibiyle birlikte kenarda duruyor ama gözleri sahnede değil.

Onlar benden.

Onların yoğunluğundan ürperiyorum. Hareket etmeye başladığımda tüm o arzu ve sıcaklığın etrafımı sardığını hissedebiliyorum. Bu muhteşem adama bir gösteri yapmanın zamanı geldi.

Vücudumu hareket ettirmeye başlarken sırtıyorum, onu kızdırmaya ve çılgına çevirmeye çalışıyorum. Gecenin sonuna kadar bana aşık olacak.

Bakalım Bay Ateşli Kaleci bunu durdurmaya çalışacak mı?

BEŞİNCİ BÖLÜM

Nolan

Goddamn. Sertleşmemeye çalışıyorum.

Sevgilim dans pistinde diğer kızlarla dans ediyor ve o kadar seksi görünüyor ki doğru düzgün düşünemiyorum. Her hareketi beni inletiyor. O sallanan kıç... O sallanan memeler... Omuzlarında zıplayan saçları... Bu hayatımın gösterisi.

Gemini-X çalıyor ve sahneye bir kez bile baktığımı sanmıyorum. Gözlerimi Grace'den alamıyorum. Büyülendim. Başka yere bakamıyorum.

Saçlarını kaldırırken omzunun üzerinden bana bakıyor ve o seksi mavi gözlerin beni aşağı yukarı süzen işveli görüntüsü karşısında bir inilti çıkarıyorum. Bu kız mükemmel. Masum ama bir o kadar da baştan çıkarıcı. Çok derindeyim.

Kırmızı dudaklarını yalarken inliyorum, belli ki kalbimi durdurmaya çalışıyor. Eğer amacı buysa, işe yarıyor.

Uzun gümüş ışıltılı elbisesini yukarı kaldırıyor ve aşağı yukarı hareket etmeye başlıyor, bu da göğüslerinin şarkının ritmine göre zıplamasına neden oluyor. İzlerken sertçe yutkunuyorum.

Ateş içimde yanıyor. Şiddetli ve kavurucu. Bu kıza *ihtiyacım var*.

Grace aradığımız kişi. Komşunun tatlı kızı gibi görünüyor ama bundan daha fazlası. Bunu anlamam uzun sürmedi. Seksi, komik ve bir kırbaç kadar akıllı. Karım için hep istediğim şey.

Dans ederken sırtını sahneye dönüyor, o tatlı kalçalarını sallıyor ve ona katılmam için bana el sallıyor.

Hipnotize olmuş gibi ona doğru ilerliyorum. Bacaklarımı, kalbimi, her şeyimi kontrol ediyor.

Tam dans pistine ulaştığımda, Koç Moss önüme çıkıyor ve Terminatör gözleriyle bana bakarak yolumu kesiyor. Bu beni sersemleten coşkulu halimden çıkarıp acımasız gerçekliğe geri döndürüyor.

Kollarını kavuşturmuş, çenesini sıkmış, gözleriyle yüzümü eritmeye çalışıyormuş gibi bana bakıyor. "Sana onun yasak olduğunu söylemiştim," diye tıslıyor. "Peşinde koştuğun benim kızım, Barlowe."

"Ben-" diye açıklamaya çalışıyorum ama duymak istemiyor.

"Ne olduğunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" diyor gergin bir sesle. "Buralardaydım *dostum*." Göğsümü sertçe dürtüyor.

"Senin hayatta olduğundan daha uzun süredir profesyonel hokey oyuncularıyla çevriliyim. Ve takımların etrafındaki kızların nasıl döndüğünü gördüm. Aptal değilim."

Keşke bu adamları bilseydi. Hepsi kızlarına takıntılı ve onlara altın gibi davranıyorlar. "Öyle değil," diyorum çabucak, umutsuzca görmesini sağlamaya çalışarak. "Senin kızın-"

"Koç Moss!" Tucker'ın kız arkadaşı Jane onun kolunu tutarken şöyle diyor. "Seni görmek çok güzel! Bu yeni bir takım mı?" Elini yakasında gezdiriyor. "Spor mu yapıyorsun?"

"Birazcık," diyor, kadın onu çekerken kafası karışmış ve telaşlı görünüyor.

"Burası çok gürültülü," diye bağıyor onu dans pistinden çekerken. "Hadi gidip burada konuşalım. Sana sormam gereken bir şey var."

Hararetili gözleri bir an için bana dönüyor ama Jane ısrarcı davranıp onu uzaklaştırıyor.

Rahat bir nefes alıyorum ve dans pistinden geçerek kız arkadaşımın yüzünde muhteşem bir gülümsemeyle beklediği yere gidiyorum. "Sen miydin o?" Sırıtarak soruyorum.

Bana flörtöz bir bakış atarken kaşlarını aşağı yukarı kaldırıyor. "Koruyucu babamı uzak tutmak için bütün bir ekip gerekiyor. İnanın bana, bunu yıllardır yapıyorum."

Sırıyorum. "Sen şeytani bir dahisin."

"Belki, ama güçlerimi iyilik için kullanıyorum."

Dönüp sahneye bakıyor ve hareketli şarkıda dans ederken vücudunu bana sürüyor. Etrafımızdaki herkes gösterinin tadını çıkarıyor ama ben Grace'e odaklanmaktan kendimi alamıyorum. Kahverengi saçlarının nefis kokusu, sallanan kalçalarının yumuşak hissi, omzunun üzerinden göğüs dekoltesine bakarken zıplayan göğüslerinin baştan çıkarıcı görüntüsü - hepsi beni kaya gibi sertleştiriyor.

Bunu hissettiğinde dudaklarından küçük bir nefes kaçıyor, ama hareket etmeyi bırakmıyor, arada bir mükemmel kıcıyla ereksiyonumu sıyrıyor.

Şarkı bitiyor ve herkes alkışlıyor. Sonunda başımı kaldırıp Gemini-X'e bakıyorum. Minik siyah deri bir şort giymiş, sutyen mi yoksa gömlek mi olduğundan emin olamadığım bir şey giymiş ve bazı yerlerinde dar yırtık fileler var. Benim tarzım değil - Grace gibi tatlı kızları tercih ederim - ama Svensson ön sırada salyalarını akıtarak ona bakıyor.

"Bu benim son şarkım," diyor ve kalabalık hayal kırıklığı içinde inliyor. "O yüzden iyi bir şarkı olsun. Herkesi dans ederken görmek istiyorum!"

Şarkı başlıyor ve herkes dans ederken kalabalık birbirine kenetleniyor. Grace'in etrafında dönüyorum ve onu kollarımla koruyorum.

Bana bakarken gülümsüyor. O kadar mükemmel

ki. Gözlerim onun yumuşak kiraz dudaklarına

kayıyor.

Bunu yapmak zorundayım... Babasının şu anda bizi izliyor olması

umurumda değil... Onu öpmek zorundayım.

Dudaklarımı ıslattım ve eğildim. Gözleri kapanırken başını yukarı kaldırıyor.

Bu güzel kadını ilk kez öpmek üzereyken vücudumdaki her hücre canlanıyor.

Ama dudaklarım asla oraya ulaşmıyor. Thatcher, büyük savunucularımızdan biri, bana çarpıyor ve bu anı mahvediyor.

"Üzgünüm Barlowe," diyor koca elini sırtıma vurarak. "Bu saçmalığa inanabiliyor musun? Gemini-X, tam orada! Küçük kız kardeşim ona söylediğimde çıldıracak!"

"Evet," diyorum, zalimden uzaklaşmaya çalışıyorum ama kalabalık o kadar kalabalık ki gidecek yer yok.

"Edvard'a bak," diyor İsveçliyi gösterip gülerek. "Bir şanslı olduğunu düşünüyor."

Tek düşünebildiğim kız arkadaşımın tatlı dudaklarının tadına bakmak, ama şarkı bitiyor ve benim çekimim sona eriyor.

Grace beni bırakıyor, arkasını dönüyor ve Gemini-X kalabalığa el sallarken alkışlıyor.

Helikopter arkamızdaki yüksek platformda canlanırken herkes nefes nefese kalıyor ve dönüyor.

"Şunun gidişine bakın!" Edvard, Gemini-X'i kükreten helikoptere doğru merdivenlerden yukarı doğru kovalarken

Thatcher gülerek şöyle diyor. Vazodan bir buket çiçek alır ve ona yetişmek için korkulukların üzerinden atlar.

Güvenlik görevlisi kadın ve ekibi için kapıyı açık tutarken "Bekleyin!" diye bağırır. Başka bir parmaklığın üzerinden tırmanır ve kendini platforma çeker.

Gemini-X helikopterin içinde yarı yolda durur ve ona bakar. Dizlerinin üzerine çöker ve tüm kalabalık aşağıdan nefeslerini tutarak onu izlerken çiçekleri havaya kaldırır.

Sırıttıyor, çiçekleri alıyor ve ona dudaklarından hızlı bir öpücük

veriyor. Etrafındaki tüm kalabalık tezahüratlar içinde patlıyor.

Gemini-X bize son bir kez el sallıyor, adamlarıyla birlikte helikoptere biniyor ve uçup gidiyorlar, Edvard'ı dizlerinin üzerinde bırakarak, gece gökyüzünde kayboluşunu izlerken kalbini tutuyor.

Thatcher kıkırdayarak, "Sanırım her şeye rağmen bir şans vardı," diyor. "Bunun sonunu asla duyamayacağız."

"Hayır," diyorum derin bir nefes alarak. "*Yillarca* soyunma odasındaki o öpücükten bahsedip duracak." "Aferin ona," diyor Grace, gülümseyerek ona bakarak. "İki yabancıнын bir araya gelmesi ne kadar güzel, değil mi?" "Bir araya gelebileceğim ateşli bir yabancıyı nereden bulabilirim?" Thatcher etrafına bakınıyor.

"Tamam," diyorum ve Grace'in elini tutup onu kıllı Neandertal'den uzaklaştırıyorum. Özel anımıza izinsiz girmesinden bıkmıştım.

Grace'i dans pistinden çıkarıp karanlık ve sessiz olan yataın ön tarafına götürüyorum.

Nadiren kullanılan bir koridorda تنها bir yer buluyoruz ve ona şaşkınlıkla bakarken korkuluklara

yaslanıyorum. "Sakın düşme," diyor elimi tutup çekerken.

Elini nazikçe geri sıkarken kalbim hızla çarpmaya

başlıyor. Doğru an geldi. Onu öpmek için eğildim.

"Ben dünyanın kraliyim!" diye bağırıyor bir ses.

İkimiz de dönüyoruz ve Austin ile Norah'yı aşağıda, geminin pruvasında Titanik'teki ikonik sahneyi canlandırırken görüyoruz.

Austin onu arkadan tutarken Norah kollarını açmış alt korkulukta durmaktadır.

"Aman Tanrım," diye fısıldıyorum yer değiştirmelerini izlerken. Austin parmaklıkların üzerine çıkıyor ve Norah onu tutarken kollarını uzatıyor.

Rüzgar saçlarını savururken "Ben dünyanın kraliyim!" diye bağırıyor.

Grace onları gülümseyerek izlerken, "Çok tatlılar," diyor. "Bu geceden önce onları görmek beni kıskandırdı."
"Kıskandırır mıydı?" Gülerek söylüyorum. "*Bunu mu?*"

"Onlar birbirlerine aitler," diyor. "Onlar ruh ikizi. Tıpkı annem ve babam gibi. Babam size top toplayıcı biri gibi görünebilir ama anneme göre çok tatlı biri. Annem için her zaman evin etrafına aşk notları bırakıyor, mutfakta dans ediyor ve onun elini tutuyor. Birlikte çok sevimliler. Hep kendim için böyle birini bulmak istemişimdir."

Onun için öyle olacağım. İhtiyacı olan her şey ve daha fazlası olacağım.

"Sanırım arama sona erdi," diye fısıldıyorum elimi saçlarına götürüp ipeksi buklelerini hissederken. Bir adım öne çıktım, onun üzerinde yükseldim.

Ağzıma bakarken nefesini tutuyor.

Bir vınlama sesi havayı yırtıyor ve sonra bir patlamayla patlıyor. Etrafımızdaki gece gökyüzünde güzel havai fişekler patlıyor, renkli parıltılar karanlık denize doğru dalgalanıyor. Yattan geliyorlar.

Grace uzun bir süre onlara bakıyor ve sonra bana dönüyor. Gözlerinde patlayan parlak renklerin yansımasını görebiliyorum. Elini göğsüme koyuyor. Elimi başının etrafında dolaştırıyorum ve ağzını kendime çekiyorum.

Ben onu öperken inliyor.

Yumuşak, ıslak dudakları aralanıyor ve aç bir iniltiyle dilimi ağzına kaydırıyorum. Kollarını boynuma doluyor ve yumuşak yuvarlak göğüslerini göğsüme bastırıyor.

Daha önce bir şüphe varsa bile artık yok. Bu gerçek bir şeyin başlangıcı. Yoğun bir şeyin.

Kalbim çarpıyor. Kelebekler... Dizlerimdeki güçsüzlük... Bu kadın o kadın. Benim için tek kadın.

Sahiplenici kollarımı ona doluyorum ve onu kendime doğru çekiyorum. Havai fişekler başımızın üzerinde sihir gibi patlarken birbirimizi öpüyor ve tadına bakıyoruz. Son derece romantik bir an. Hiç bitmeyecek bir aşk ilişkisi için mükemmel bir an.

Bundan emin olacağım.

ALTINCI BÖLÜM

Grace

"A "Helikopterin kazananı," diyor spiker mikrofonu, "2,3 milyon gibi çok cömert bir teklifle Stan Washburn oldu." Stan başını sallarken herkes alkışlar.

Nolan'ın kulağına fısıldamak için parmak uçlarımda duruyorum. "Pek mutlu görünmüyor." Suratını buruşturan yaşlı adamı izlerken kıkırdıyor. "Belki de mavisini istemiştir?"

Kazananlar açıklanırken hâlâ sersem gibiyim. Az önce hayatımın öpücüğünü aldım. Hakkında şarkılar yazılan ve nesiller boyunca destansı hikâyeler anlatılan türden. Büyüleyiciydi.

Ağzım hala sulanıyor. Vücudum hala uğulduyor. Bu adamı öptüğüme inanamıyorum.

Nolan'ın elini tutuyorum ve kolunu okşuyorum, yumuşak kıyafetinin altındaki sert kaslarını hissediyorum. Bana gülümseyerek bakıyor.

Bunu anneme söylemek için sabırsızlanıyorum. Çıldıracak. Babam da çıldıırırdı ama farklı bir şekilde. Spiker "Ve şimdi Yunanistan'ın Santorini kentinde lüks bir villada bir ay boyunca konaklama" diyor. Nolan'a bakıyorum

Göğsümde bir heyecan uğultusu. "Kazanan... Nolan Barlowe!"

Nolan ödülünü almak için sahneye çıkarken tüm Hyenas ekibi alkışlıyor.

Playofflar bittikten sonra bu yaz için rezervasyon yaptırdı. Kimi götüreceğini merak ediyorum.

Sahne o kadının elini sıkarken ona bakıp gülümsüyor ve alkışlıyorum. O *çok* seksi. Onu zihinsel olarak soymaya başlıyorum, takım elbise ceketini çıkarıyorum, kravatını çözüyorum, bembeyaz gömleğinin her düğmesini yavaşça açıyorum. Onu plajda mayoyla hayal ediyorum, güneşin öptüğü teni okyanus suyundan parlıyor.

Hayatım boyunca bir seyahate çıkmayı hiç bu kadar çok istememiştim. Nolan'la cennette bir ay... Bu bir rüyanın gerçekleşmesi olurdu.

Döndüğünde "Tebrikler," diyorum. Hemen elimi tekrar tutuyor ve bu beni kızartıyor. "Yolculuğunuzda iyi eğlenceler." Bana sırtarak bakıyor. "*Bizim* gezimiz."

Hiçbir şey söylemiyorum. Sadece gülümsüyorum. Birlikte oynamak eğlenceli ama sadece birkaç saat oldu. Bir ay kalışımız Ağustos'ta, yani dört ay sonra. O zamana kadar adımı bile hatırlamayabilir. Tüm bunların kafamda kurduğum gerçek dışı bir fantezi olabileceğinin ve onun yerine başka bir şanslı kız getirebileceğinin tamamen farkındayım. Ama yine de... Bu gece için, bu gerçek. Yapabiliyorken biraz fantezinin tadını çıkaracağım.

Müzayede bittikten sonra her birimiz bardan birer içki alıp yatın kış tarafına yakın sakin bir noktaya gidiyoruz. Işıklı binaların giderek büyüdüğünü görünce "Olamaz," diyorum. "İskeleye geri mi dönüyoruz?"

Nolan Rolex'ine bakmak için kolunu kaldırır. "Neredeyse gece yarısı oldu."

"Şimdiden mi?"

Bütün gece içimde dönüp duran mutluluk dalgasının solmaya başladığını hissediyorum. Yerini hüznün alıyor.

Nolan ve ben aramızdaki mesafeyi siliyoruz. Kocaman kaslı kollarını bana doluyor ve beni hiç bırakmayacakmış gibi sarılıyor. Göğsüne gömülüyorum ve erkeksi kolonyasını içime çekiyorum.

"Gece şimdi bitmek zorunda değil," diyor kalın ve zengin sesiyle. "Seni eve bırakabilirim. Seni her yere götürebilirim." "Babamla geldim..."

"Doğru," diyor ağır bir iç çekişle.

Ona bakarken sertçe yutkunuyorum. "Seni tekrar göreceğim mi?"

Kocaman elleriyle yanaklarımı kavırıyor ve sevgi dolu bir bakışla gözlerimin içine bakıyor. "Elbette. Sensiz nasıl yaşarım bilmiyorum."

Tekrar öpüşüyoruz ve dudaklarımda başlayan karıncalanma kıvrılmış ayak parmaklarıma kadar iniyor. Sonunda ayrıldığımızda yüzüm kızarıyor. Tanrım, bu adamı öpmeye bayılıyorum. Buna doyamıyorum.

Ayrılmak üzere olduğumuzu bilmek keyfimizi biraz kaçırdı. Birbirimize sarıldık ve yat yavaşça iskeleye dönerken muhteşem manzarayı seyrettik. Yıldızlar başımızın üzerinde parlıyor ve suyun üzerinde olmanın verdiği serin bir esinti var.

Nolan titrediğimi görüyor, ceketini çıkarıp omuzlarıma koyuyor. Seksi ve sert kokusunu içime çekerken gülümsüyorum.

Yat durduğunda korktuğum an geliyor. Mürettebatın tekneyi iskeleye bağladığını ve ardından rampanın indirildiğini duyuyorum.

İnsanlar yavaş yavaş çıkmaya başlar, ancak bazıları güvenlik tarafından doğrudan ayrılmaları söylenene kadar bedava içki ve lüks konaklamadan vazgeçmek istemeyerek oyalanır.

"Sanırım yola çıkmalıyız," diyorum, bu noktadan ayrılmaya isteksiz bir şekilde. Nolan'ın birkaç gün içinde playofflara başlayacağını biliyorum ve babamla olan geçmiş deneyimlerim doğruysa, *çok* meşgul ve *çok* meşgul olacak. Aklının ucundan bile geçmeyebilirim.

"Seni bir daha ne zaman görebilirim?" Nolan bileğimi sıkıca tutarken soruyor.

"Babam playoffların ilk turu için New York'a gideceğinizi söyledi. Ne zaman gidiyorsunuz?"

"Kahretsin," diyor elini saçlarında gezdirirken. "Bunu düşünmemiştim bile. Yarın gidiyorum."

Gözlerimi yere indiriyorum ve alt dudağımı ısırıyorum. Bu çok kötü bir zamanlama.

"Döner dönmez," diyor ve tekrar gözlerinin içine bakana kadar çenemi yukarı kaldırıyor. "Seni dışarı çıkaracağım. Nereye istersen."

"Sadece seninle olmak istiyorum," diyorum ayak parmaklarımdan ucuna basarak o seksi ağza doğru ilerlerken.

Tam onu öpmek üzereyken tanıdık bir ses kulaklarıma çarpıyor - babam yüksek sesle boğazını

temizliyor. Başımı çevirip babamın çelik gibi gözlerle bize baktığını görünce gülümsemeye

zorluyorum kendimi. "Oh, merhaba baba!" Nolan'dan bir adım geri çekilirken söylüyorum.

Elimi bırakıyor ve dimdik ayağa kalkıyor. "Merhaba efendim. Geceniz iyi geçti mi?"

Babam ona bakmıyor bile. "Gidelim, Grace."

Vücudu gergin bir şekilde fırtına gibi uzaklaşıyor. Nolan'a son bir kez bakıyorum ve sırf çok sevimli olduğu ve kendime engel olamadığım için ayak parmaklarımdan üzerinde durup babamın peşinden koşmadan önce hızla çenesinin altını öpüyorum.

İçeri girmeden önce omzumun üzerinden son bir kez bakıyorum.

Nolan geminin kış tarafında tek başına duruyor, beni izliyor ve ezilmiş görünüyor. Ve her zamankinden daha seksi görünüyor.

YEDİNCİ BÖLÜM

Grace

"W Bunu neden yaptın?" Otoyolda ilerlerken babama soruyorum. Bunca zamandır birbirimize tek kelime etmemiştik. Ön camdan yaklaşan beyaz çizgilere bakıyor. "Sana bir hokeyle çıkmanı istemediğimi söylemiştim. oyuncu."

"Tam olarak neden olmasın?"

İç geçiriyor ve ellerini direksiyonun üzerinde döndürüyor. "Onların sunduklarından daha iyisini hak ediyorsun." "Hokey oynadın," diyorum, ortaya atarak. "Ve anneme altın gibi davranıyorsun."

"Oynadığım stadyumdan daha büyük bir egosu olan playboy bir süperstar değildim." "Peki Nolan öyle mi?"

Cevap vermiyor.

Kollarımı kavuşturup ona bakıyorum, bir şey bekliyorum. Radyoyu açıyor. Ben de kapatıyorum. "Nolan öyle biri değil."

"Nereden biliyorsun?" diye sorarak üzerine yürüdü. "Onu on dakikadır tanıyorsun!"

"Anlayabiliyorum."

Gülüyor. "Öyle mi? Nasıl?"

"Çünkü o bana senin anneme baktığın gibi bakıyor."

Yola geri dönüyor ve nefes nefese kalıyor.

"Ben her zaman senin kızın olacağım," diye fısıldadım. "Ama artık senin küçük kızın değilim. Ben bir kadınıyım. Ve kendi kararlarımı verebilirim."

Radyoyu tekrar açtı. Bu sefer ben bırakıyorum.

Eve varır varmaz annemi kontrol etmek için yukarı koştum. Televizyon açık, yatakta mışıl mışıl uyuyordu. Jerry Maguire oynuyor ve Tom Cruise'un kitap kulübünü bastığı en iyi bölüm.

Uzaktan kumandayı alıp kapatıyorum.

"Hey!" Annem ayağa fırladı. "Ben de onu izliyordum."

Ayağa fırladım ve neredeyse çılgılık atacaktım. "Uyuduğunu sanıyordum."

"Neden çünkü gözlerim kapalı?" diyor gülerek. "Hatırlayacak olursan, şişmiş durumdalar." "Özür dilerim," diyorum tekrar açarken.

"Ah, unut gitsin," diyor. "Bunu milyonlarca kez izledim ve dürüst olalım, bu evlilik jeneriğin ötesine geçmeyecek."

"Anne," diyorum gülerek televizyonu kapatırken. "Bu bir aşk hikâyesi. Tabii ki her şey yoluna girecek."

"Eve gelmeni bekliyordum," diyor yatağa otururken. "Benim için bir aşk hikayen olduğunu söyle." Yanına otururken sırtıyorum. "İnanılmazdı!"

"Nolan?" diyor kocaman bir gülümsemeyle.

"Ah evet," diyorum, düşündükçe yine o rüya gibi duyguya kapılıyorum. "Ümduğumdan daha iyiydi."

Elimi tuttu ve ciyakladı. "Bana her şeyi anlat!"

Anlatıyorum. Ona birbirimizi ilk kez gördüğümüzü ve zamanın etrafımızda nasıl yavaşladığını hissettiğimizi

anlatıyorum. Ona yaklaşmamızı, sessiz müzayedeyi, dansı ve ilk öpücüğümüzü.

"Gökyüzünde havai fişekler vardı!" Elini sıkarken söyledim. "Havai fişekler, inanabiliyor musun?"

İki genç kız gibiyiz. Bu çok eğlenceli.

Her şeyi bilmek istiyor. Ne giydiğini, ne söylediğini, nasıl koktuğunu. Babam kravatını çözerek içeri girene kadar her şeyi anlatıyorum.

Babam sandalyeye doğru yürüyüp ceketini çıkarırken annem, "Gerginlik seziyorum," diyor. "Ne oldu?"

"Babam yirmi iki yaşında olmama rağmen kendi kararlarımı verebileceğimi düşünmüyor," diyorum sivri bir tonda.

Babam nefes nefese kaldı. "Kızın, erkekler hakkında onun bilmediği bir şey biliyor olabileceğimi kabul etmeyi reddediyor."

"Lütfen Finn," diyor annem başını sallayarak. "Nolan son derece iyi birine benziyor ve kızınız da harika vakit geçirdi."

"İş yerinde bir adamı öperken harika vakit geçirdim," diyor sert bir ses tonuyla. "Evet, seni gördüm. Ne tür bir erkek bir kızı herkesin içinde böyle öper?"

"*Sen*," diyor annem. "Yoksa ilk randevumuzu unuttun

mu?" "*Gerçekten* mi?" Yastığa yaslanırken sırtarak

söylüyorum.

"Evet, o gece öpüşmekten çok daha fazlasını yaptık, sana söyleyeyim."

"*Lynn!*" Annem kıkırdarken babam tersliyor. "Lütfen? Ben mükemmel bir beyefendiydim."

Bir kahkaha attı ve daha fazla detay duymak istemesem de ben de güldüm.

Babam telaşlanıyor ve bornozunu kapıyor. "Duş alacağım," diye homurdanıyor ve banyoya kaçarken biz daha da çok gülüyoruz.

Anneme sarılırken iç çekiyorum.

"Onu bir daha ne zaman göreceksin?"

"Bilmiyorum," diyorum, bu konuda kendimi kötü hissederek. "Playofflarla meşgul olacak. Maça hazırlanmak için yarın New York'a gidiyor."

"Git onunla tanış."

"Ve psikopat bir sapık gibi mi görüneyim? Hayır, teşekkür ederim."

"Eğer anlattığın gibi senin için deli oluyorsa, seni gördüğüne çok sevinecektir."

Bir süre bunu düşündüm. Nolan'ı New York'ta görmek harika olurdu. Onu götürmek istediğim harika bir Fransız restoranı biliyorum.

"Biletimi alabilirsin," dedi annem. "Ön sıradan bir koltuk."

"Maçı kaçırarak mısın?"

"Senin için mi? Kesinlikle." Gülümsüyorum ve o alnımdan öperken ben de ona yaslanıyorum. O dünyadaki en iyi anne.

"Zaten bir şey görebildiğim de yok. Son zamanlardaki şansıyla muhtemelen alnıma bir disk yerdim."

"Teşekkürler anne," diyorum koluna sarılırken.

"Sorun değil, tatlım. Sen de babanı bana bırak. Onu bu fikre karşı

yumuşatacağım." "Bunun için çok çalışmak gerekecek," diyorum hüznü bir kahkaha atarak.

Sırıttırıyor. "Dırdır etme yeteneğimi sakın küçümseme. Bu konuda birinci

sınıfım." Başımı sallıyorum ve haklı olduğunu umarak gülümsüyorum.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Nolan

Kalenin önünde çömelmiş pak üstüne pak durduruyorum. Her yerden geliyorlar. Yaklaşık iki düzine takım arkadaşım oyun öncesi ısınmada bana disk fırlatıyor.

Tahtalara doğru kayıyorum ve çocuklar açık kaleye şut atarken iç kalçalarımı esneterek split yapıyorum.

Bu gece New York Ogres'e karşı ilk playoff maçı için Madison Square Garden'dayız. Bağlanmaya çalışıyorum ama aklımda Grace var. Onu görmeyeli üç gün oldu ve bu beni deli ediyor. Neredeyse hiç uyumadım. İştahım kaçtı. Tek düşünebildiğim o yumuşak dudaklar ve o güzel gülümseme. Lanet telefon numarasını almayı unuttuğuma inanamıyorum, ne düşünüyordum ki?

Hiçbir şey düşünmüyordum. O anı yaşıyordum, tamamen o güzel kızın büyüüne kapılmıştım.

Dün o kadar kötüydüm ki neredeyse koçun telefonunu ofisinden çalıp numarasına bakacaktım. Yardımcı koç beni kilidin içinde bir ataçla yakaladıktan sonra aklım başıma geldi.

Sebastian kayarak geliyor ve trisepslerini esnetmeye başlıyor. "Nikolai için hazır mısın?"

Nikolai Kuznetsov. Bizim Sebastian Kemp'ten sonra ligin en skorer oyuncusu. Ve şu anda buzun diğer tarafında ısınıyor.

"Hazırım," diyorum, ama hiç de öyle hissetmiyorum. Bu kız beni oyundan düşürdü. Şu anda Nikolai beni parçalara ayıracakmış gibi hissediyorum.

"Son zamanlarda ateş gibi yanıyor," diyor Sebastian, bir diski sopasının üzerinde çuval gibi sektirmesini izlerken. "Üst rafı seviyor. Özellikle de güç oyununda."

Hatırlıyorum. Ona karşı son oynadığımda bana hat trick yapmıştı. Gerçi o benim çaylak sezonumdu. O zamandan beri bazı şeyler öğrendim.

"Bileğine dikkat et," diyor Sebastian. "Birini koparmadan hemen önce fiske atmayı seviyor. Biraz telegraf yapıyor. Ve üst köşeye giderken pakı fazla elleme eğiliminde olduğunu fark ettim."

"Hazır olacağım," diyorum bacağımı uzatırken. "Kasetini izliyordum."

Bütün gece uyanık kalıp Grace'i aklımdan çıkarmaya çalışırken bir şeyler yapmam gerekiyordu.

Sebastian, "Kendini sorgulaması için ona baskı yapın" diyor. "Sizi yenmek için mükemmel olması gerektiğini düşünmesini sağlayın. Ne kadar çok düşünürse o kadar iyi."

Derin bir nefes alıyorum ve başımı sallıyorum. "Anladım."

"Ben seni koruyacağım," diye ekliyor Sebastian, "ama orada sen ve o varsınız. Ağlarda kimin olduğunu biliyor ve bu onun kafasında olacak."

Sadece içgüdülerinize güvenin."

Yumruğunu uzatıyor ve ben de yumruğumu yumrukluyorum. "Hadi

bir gösteri yapalım." Sebastian sırtlıyor. "Bunu asla

unutamayacakları bir oyun haline getirelim."

O kayarak uzaklaşıyor ve ben de kalkıp ağımın önüne geri kayıyorum. Maskemi yukarı çekip su şişemi ağzıma boşaltıyorum. Kahretsin, neden ona kafayı takmayı bırakamıyorum?

Dur.

Bu duyguları yutmalı, odaklanmalı ve bir gösteri yapmalıyım. Grace kesinlikle evde izliyor olacak. Onun için bir gösteri yapmak istiyorum. Onun için harika olmak istiyorum.

Gözüm kalabalığın içinde bir şeye takılıyor. El

sallayan bir kız. "Olamaz..." Gözlerim ona kayınca

fisildiyorum.

Bu o. Bu Grace.

Yüzünde kocaman bir gülümsemeyle ön sırada duruyor, bir aşağı bir yukarı zıplarken bana el sallıyor. Hatta üzerinde

Benim formam.

Kalbim çarpmaya başladı. Ellerim yumruk oldu.

Odaklanmam tekrar yerine otururken dişlerimi sıkıyorum.

Benim için geldi. O burada.

Beklentiyle bir hırıltı çıkardım.

Hadi şu lanet oyunu başlatalım.

Hükmetme zamanı.

Maskemi indirip kollarımı büküyorum.

Oyun zamanı.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Nolan

Üçüncü periyot ve bana attıkları her şeyi durdurdum. Lanet olası bir duvar gibiyim. Nikolai pakı Harris'ten kapıyor, onu kışının üstüne itiyor ve bana doğru geliyor. Akış durumundayım. Kendimi kaptırmıştım. Tam havamdayım. Tüm takımları buza gelebilir ve beni geçemezler. Grace yanımdayken durdurulamam. Beni izlediğini bilmek tek ihtiyacım olan şey. Sebastian ve Austin Nikolai'ye yetişmeye çalışırlar ama Nikolai onları geçer ve çok hızlıdır. Teke tek. Ona karşı ben. Kalabalık ayağa fırlar. Bir iğne düşse duyarsınız. O gelirken sadece taze buz üzerindeki bıçakların çizilme sesi duyuluyor. Sebastian haklıydı. Pakı fazla tutuyor, yani üst köşeye gidiyor. Çömeliyorum, hazırım. Sola kaçıyor ve sonra sağ üst köşeye atıyor. Kolayca kapıyorum. Pakı eldivenimin içinde tutarken kalabalık toplu bir homurtuyla yerine oturuyor. Hakem düdüğünü çaldı. Oyun bitti. Gözlerim kız arkadaşşıma kaydı. Ayakta duran tek kişi o, güzel başını sallayarak tezahürat yapıyor. Gülümsemekten kendimi alamıyorum. Aşık olmak güzel bir duygu.

Maçtan sonra basına on dakika zaman ayırmam gerekiyor. Bir an önce bitsin istiyorum, bu yüzden olabildiğince hızlı bir şekilde basın toplantıları için ayarlanmış odadaki masaya oturuyorum. Daha duş bile almamıştım. Patenlerim hâlâ ayağымda ve belden aşağım pedlerle kaplı.

Spor muhabirleri bana ilk soruyu sormak için mücadele ederken ben terli beyaz tişörtümün içindeyim ve dalgalı saçlarım arkaya doğru taranmış. Spor medyasındaki her muhabir playoffların başlangıcı için burada gibi görünüyor. Büyük salon tıklım tıklım.

"İnanılmaz bir performanstı," diyor ön sıradaki yeşil kazaklı adam. "Senin için kariyer maçı. Nikolai Kuznetsov'un da aralarında bulunduğu yıldız bir takıma karşı kırk iki kurtarış yaptın. Sıfır gol yedin. Playofflara girerken aklında ne vardı?"

Grace'in güzel gülümsemesi aklıma gelince derin bir nefes alıyorum. Aklımda o vardı. Ama bunu bu akbalarla paylaşacak değilim. O şimdilik tamamen benim.

"Takımım ve şehrim için iyi bir performans sergilemek istedim," diyerek genel bir cevap verdim. Bir başka muhabir "Böyle bir performans ileriye dönük güveninizi nasıl etkiliyor?" diye soruyor. Daha genel cevaplar veriyorum, arka kapı açılana ve o içeri girene kadar kendimi zar zor dinliyorum. Onu formamın içinde, boynunda basın kartıyla gördüğümde kalbim duracak gibi oluyor. Hatırladığımdan daha da muhteşem.

"Nolan..." diyor muhabir, bitirmem için beni zorluyor. Ona hayretle bakarken zihnim bomboş. "Soru neydi?" Tekrarlıyor ama Grace ve ben birbirimize gülümsüyoruz ve ben yine kaçırıyorum. Çantasına uzanıyor ve bir kâğıt çıkarıyor. Üzerine bir şeyler karalayıp havaya kaldırmasını izliyorum.

Oda numarası?

"Size playofflar boyunca kaç gol kaydedeceğime dair bir tahmin vereyim," diyorum odadakilere, sorusunu tamamen görmezden gelerek. "Otuz üç sıfır altı."

Grace otel odamın numarasını yazarken sırtıyor. Diğer herkesin kafası karıştı.

"Üç bin üç yüz altı gol mü?" diye soruyor bir muhabir. "Bu hiç mantıklı değil. Kariyeriniz bu kadar mı? Lütfen açıklayın."

"Zamanım doldu," diyorum yerimden fırlarken. Bu lanet patenleri çıkarmak için aceleyle soyunma odasına girerken hepsi arkamdan sorular soruyor.

Bir an önce otel odama dönmeliyim.

ONUNCU BÖLÜM

Grace

306.

Karnımda kelekler uçuşurken kapının önünde duruyorum. Gerçi bu iyi bir gerginlik. Nolan'ı tekrar görmek için sabırsızlanıyorum.

Saçımı düzelttim, dudaklarıma parlaticı sürdüm, göğüslerimi kaldırdım ve kapıyı çaldım.

Nolan kapıyı açıyor ve neredeyse nefesim kesiliyor. Az önce duş almıştı ve beline sardığı kabarık beyaz havludan başka bir şey giymemişti.

Nereye bakacağımı bilemiyorum. Islak, arkaya taranmış saçlarına mı, muhteşem gözlerine mi, yumuşak dudaklarına mı, yoksa sergilenen güzel vücuda mı?

Kapıya yaslanıp bana sırtırken su damlacıkları altın tenine yapışıyor.

"Başardın."

Tanrım, sesinin ne kadar seksi olduğunu unutmuşum. Çikolata gibi zengin ve pürüzsüz. Vücudumu karıncalandıran derin bir gümbürtüsü var. "Yaptım," diyorum, gözlerimi parçalanmış karnında gezdirirken nefes veriyorum.

"Baban burada olduğunu biliyor mu?"

Alt dudağımı kemirirken başımı yavaşça sallıyorum. "Hayır, bilmiyor." "Bilseydi beni öldürürdü."

"Buraya babam hakkında konuşmaya gelmedim." Sırıttıyor. "Ne için buradasın?" "Beni içeri davet edersen öğrenirsin."

Kapıyı açar ve kenara çekilir.

Ona yan gözle bakıyorum, yanından geçip odaya girerken gözlerinin içine bakıyorum.

Şimdiye kadar gördüğüm en büyük otel odası olabilir. Tam da ateşli, zengin bir hokey oyuncusunun sahip olmasını bekleyeceğiniz gibi. Eğer lüks ve seksi otel odaları arasaydınız, burası yumuşak ve şehvetli aydınlatması, duvardaki barı, yanan şöminesi ve tavandan tabana pencerelerden geceleri Manhattan'ın muhteşem manzarasıyla listenin en başında yer alırdı.

Yumuşak, seksi bir müzik çalıyor, tanıdım, Two Feet'ten "*Boğuluyormuşum Gibi Hissediyorum*". Çok uygun çünkü şu anda kendimi derin sulara can yeleği olmadan adım atıyormuş gibi hissediyorum. Bilinmeyen sulardayım.

Gözlerimi lüks koltuklarda gezdiriyorum ve yatak odasının açık Fransız kapılarından büyük rahat yatağı gördüğümde heyecandan küçük bir ürperti duyuyorum. Çok davetkâr görünüyor ve gece bitmeden o çarşafı tenimde hissedeceğimi umuyorum.

Büyük pencerelere doğru yürüyüp ışılandırılmış şehre hayranlıkla bakarken kapının kapandığını duyuyorum.

Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım. Bir adamın otel odasında ortaya çıkmak. Şimdi ne yapacağımdan emin değilim. Hiç hamlem yok.

"Formayı sevdim," diyor yanıma gelirken. "Sana çok yakıştı."

Arkamı dönüp onu izlerken sertçe yutkunuyorum. Ona yukarıdan aşağıya bakarken sırtımı serin pencereye dayıyorum. Bakışlarının yoğunluğu tüylerimi diken diken ediyor.

Ölümçül bir zarafetle hareket ediyor; vücudunda büyük bir rahatlık ve konfor var. Böylesine pürüzsüz ve zahmetsiz bir hareket ancak fiziğiyle tamamen uyumlu biri tarafından başarılabilir. Dünyanın en iyi hokey kalecisi gibi biri.

O yaklaştıkça nefesim kesiliyor. Ne yapacağımdan emin değilim. Ne yaparsa yapsın, sorun olmayacağını biliyorum. Şu

anda bana istediđi her Şeyi yapabilirdi ve ben sadece daha fazlası için inlerdim. Birini hiç bu kadar çaresizce istememiştim.
Bir kalp atıŐı kadar kısa bir sürede nmdeydi, güçlü elleri kalamdaydı ve beni kendine doğru çekiyordu. Dudakları dudaklarıma değdi ve ben bittim.

için. Ağzımı yalayıp yutuyor. Ben de onu aynı acelecilikle öpüyorum. Yattaki öpüşmelerimiz ateşliydi ama böylesi yoktu. Romantizm artık yok. Bu tamamen yoğun ve acil bir ihtiyaç. Üç gündür ayrıydık ve bu belli oluyordu. Hissettiğimiz tüm o bastırılmış arzu ve hayal kırıklığı bu erotik öpücükte birikiyor.

Yanaklarını tutuyorum - avuçlarımda dikenli kirli sakalını hissediyorum - ve ağzını daha yakına çekiyorum, çok hızlı uzaklaşacağından korkuyorum. Dilimi derinlere soktuğumda açlıkla inliyor.

Göğüslerim kaslı göğsüne yaslanana kadar bedenimi ona doğru bastırıyorum. Ona verdiğim bu tepkiyi durdurmak ya da yumuşatmak için çaresizim. Kontrolden çıkıyormuşum gibi hissediyorum. Tüm bunlar benim için çok yeni. Yeni ve heyecan verici.

Sonunda ayrıldığımızda kalbim güm güm atıyor. Tüm zonklama ve karıncalanma kalçalarımın arasına taşındı. Onları birbirine kenetliyorum ama zonklama daha da derinleşiyor. Elimi oraya sokup kendime dokunmak istiyorum ama bu yoğun dürtüyle savaşıyorum ve ellerimi onun kaslı kollarında tutuyorum.

"Bunu tekrar yapabileceğimi umuyordum," diyor Nolan dudaklarındaki tadımı yalarken alçak ve şehvetli bir sesle. "Ben de öyle."

Sırıttıyor ve beni tekrar öpüyor.

"Havlu için özür dilerim," diyor benden uzaklaşırken. Ellerim vücudundan kayınca neredeyse hayal kırıklığı içinde inliyordum. "Beni duştan çıkarken yakaladın."

Sanki *bundan* rahatsız olacakmışım gibi.

Pencereye yaslanıyorum ve onu havlunun içinde gözlerimle sikerken inliyorum. Kaslı göğsü ve mükemmel karın kaslarıyla çok ateşli. Omuzları büyük ve yuvarlak, kolları ise mükemmel. Sertleştiğini gördüğümde biraz nefes alıyorum. Uzun, sert ve *kalın* ereksiyonunun şekli havlunun üzerinden görünüyör.

Uzun uzun bakarken ağzım sulanıyor. Amımın içindeki zonklama derinleşiyor. "Üzerime bir şeyler giyeyim," diyor yatak odasına doğru ilerlerken.

"Elbette," diye ciyaktarken gözlerim onun arka tarafının seksi görüntüsüne takılıyor. Havlunun içindeki kıcı asla unutamayacağım bir manzaraydı. Gözlerimi geniş sırtında gezdiriyorum, tüm kasları her adımda dalgalanıyor ve sıkılıyor. Bir inlemeye karşı koyuyorum.

Odanın içinde kayboluyor ve ben bir iniltiyle başımın arkasını pencereye yaslıyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve nefesimi kontrol altına almaya çalışıyorum.

Her tarafım titriyor. Amım *yanıyor*. Daha önce hiç bu kadar ihtiyaç hissetmemiştim. Yakınından bile geçmedim.

Birkaç derin nefesten sonra gözlerimi açıp etrafıma bakıyorum, her şeyi içime çekiyorum. Burada olmamam gerekiyordu ve bu her şeyi daha da sıcak yapıyor.

Nolan bütün hafta aklımdaydı ve bu gece onu izlerken, gösterdiği performans... Hızlı refleksleri, yetenekli elleri... Onunla burada olduğuma inanamıyorum. Havludan başka bir şey giymeyen bu ateşli, yetenekli kaleciyle.

Titreyen ellerimle saçlarımı düzeltiyorum ve sonra şehre dönüp aşağıdan geçen arabalara bakıyorum. Bu arabaların kaç tanesi sevgililerine giden insanlar?

"İçecek bir şey ister misiniz?"

Nolan'ın açık gri chino pantolonu ve beyaz düğmeli keten gömleğiyle odadan çıktığını görünce dönüp sertçe yutkunuyorum. Gömlek bol ve kıvrık, üstteki birkaç düğme açık, bu da kaslı göğsünün üst kısmını gösteriyor. Kolları da düğmesiz, kalın bileklerinin etrafından sarkıyor. Bara doğru ilerlerken ayağında ayakkabı ya da çorap yok, sadece çıplak ayakları var.

Duştan çıktığı için hâlâ biraz ıslak, bu yüzden gömleği yer yer sırtına yapışıyor, küçük ıslak lekeler pahalı malzemeyi karartıyor. Bahse girerim külotumu çıkarsaydım, üzerimde benzer ıslak lekeler olurdu.

"Ne yapıyorsun?" Kalbim çarparak uzaklaşırken soruyorum.

"Espresso martiniye ne dersin?" diye soruyor kristal martini bardağına bir çıt sesi çıkararak. "Bu şekilde bütün gece ayakta kalabiliriz."

Bunu söylerken o X-rated kahverengi gözleri beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Duble yapsam iyi olur," diyorum flörtöz bir sırıtışla.

"Tam benim tarzım bir kız," diyor yapmaya başlarken. Bara yaslanıyorum ve çalkalayıcıyı buzla doldurup malzemeleri eklemeye başlamasını izliyorum.

"Siz gelmeden önce espresso shot'larını hazırladım," diyor bileğinin bir hareketiyle onları çalkalayıcıya dökerken.

"Mükemmel bir espresso martininin anahtarı, espressonun oda sıcaklığında olmasıdır."

Biraz Kahlúa, biraz şurup ve Votka ekliyor. Ellerini bu kadar iyi kullanmasına bayılıyorum. Bütün gece bunu yaparken onu izleyebilirim.

Çalkaladıkça buzlar çalkalanıyor ve sonra iki martini dolduruyor. Güzel bej köpüklü üst kısımlarıyla çok güzeller.

"Şerefe," diyor bir tanesini havaya kaldırırken. "Havlu bir şeyim."

başlangıcına." Bardağımyı alıp onunkıyla tokuşturuyorum ve bir yudum

alıyorum. Çok *lezzetliydi*. "Mmmmm," diyorum inleyerek. "Bu çok iyi."
"Sende biraz..."

Parmağını dudacağının üstünde gezdirerek köpüğü topluyor. Parmağını dudaklarına götürüp köpüğü emmesini nefesimi tutarak izliyorum.

"Peki, tüm dünya izlerken ağın içinde durmak nasıl bir duygu?" Ona sordum.

Bana bakarken gülümsüyor. "Heyecan verici. Heyecan verici. Ne olacağını asla bilemezsiniz ve tüm vücudunuz canlanır. Tıpkı şu anki gibi."

"Eminim bu pek kıyaslanamaz," diyorum gülerek. O da başını sallıyor. "Haklısın. Bu çok daha iyi."

Ona bakıyorum ve bunu bilmesine izin vermem gerekiyor. "Normalde bunu yapmam," diyorum utangaç bir şekilde, bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırarak. "Ben... Ben bakireyim aslında."

Seksi kahverengi gözleri cızırdıyor, beni izlerken içlerindeki ateş şimdi kavuruyor.

"O zaman unutulmayacak bir gece olacak," diyor içkisinden bir yudum alırken, gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor.

"İkimiz için de bir ilk olacak."

Ağzım açık kaldı. Gerçekten. "Ne? Hiç yapmadın mı?" Kafasını sallıyor.

"Oh, hadi ama. Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Baban sana hokey oyuncularını hakkında ne söyledi bilmiyorum ama hepimiz öyle değiliz. Ben her zaman sadece bir tanesini aradım."

O asla... Aman Tanrım, bu onu daha da seksi yapıyor.

"Seni teknede gördüğümde," diyor ses tonundaki yoğunlukla, "onu bulduğumu biliyordum." Beklemekten bıktım. Ona *ihtiyacım var*.

İçkimin geri kalanını bitirip barın üzerine bıraktığımda kaşlarını kaldırarak beni izliyor. Formamın altından tuttum ve hemen çıkardım.

Gözleri karıncalanan göğüslerime kayıyor. Meme uçlarını sütyenimin içinde o kadar sert ki yanıyorlar. Ellerini üzerlerinde istiyorum. Ellerini her yerimde istiyorum.

"Artık benimle değilsin," diyorum formasını kanepeye fırlatırken. "Buna bir çare bulabilir misin?"

Bardağını barın üzerine indiriyor ve üzerime doğru geliyor. O güçlü elleri kalçalarımı kavıyor ve beni bara doğru iterken nefesim kesiliyor. Bardak devriliyor ve buz küpleri yere saçılıyor ama ikimiz de temizlemek için durmuyoruz.

Artık durmak yok. Ateş çok sıcak yanıyor.

Derin ve tutkulu bir öpücükle bir araya geliyoruz, dillerimizi birbirimizin boğazına sokarken tutup çekiyoruz. Gömleğine tutunup onu kendime doğru çekiyorum, o da elini gevşek saçlarımda gezdirip bir avuç tutuyor. Başımı geriye çekip dilini daha derine sokabilmek için ağzımı yukarı kaldırıyor.

Sert horozunun bana karşı kazdığını hissettiğimde inliyorum. Amım ihtiyaçtan *ağrıyor*. Kıyafetlerim olmadan içime kaymasını, beni tamamen doldurmasını istiyorum.

Gömleğini çekerek açıyorum ve birkaç düğmesini uçuruyorum. Gömleğini bedeninden sıyrıp yere düşürürken o da kalan düğmeleri uçuruyor.

Ellerim her yerde; sert kaslarının üzerindeki yumuşak teni hissediyorum. Omuzlarına, göğsüne, karın kaslarına ve sırtına dokunuyorum. Bu seksi adama dokunmadan duramıyorum.

Sütyenimin üzerinden göğsümü kavıyor ve gücünü hissetmeme izin veriyor. Geri uzanıp kopçayı çözerken inliyorum. Ellerini üzerimde *istiyorum*. Bunun için *ölüyorum*.

Sütyenimi çekip çıkarıyorum ve çıplak göğüslerime dokunduğunda zevkle inliyorum. Eğilip ağzını ağrıyan tomurcuklarıma koymadan önce onlara masaj yapıyor ve yoğuruyor.

O önce birini, sonra diğerini emerken ellerimi nemli saçlarında gezdiriyorum. Nefesim çok sık. Çok *ıslağım*.

Eli karnımdan aşağı kayıyor ve külotumun içine dalıyor. Başımı geriye atıyorum ve parmakları amımın üzerinde kayarken haykırıyorum.

"*Ah evet*," diye inliyorum, elini aşağı yukarı hareket ettirmeye başlayınca bacaklarım sallanıyor.

"Durma." Kalın bir parmağını içime sokuyor ve ben ilkel bir çığlık atıyorum.

"*Oh, Nolan*," diye inleyerek tırnaklarımı kalın koluna geçirdim. "Aman Tanrım..."

Kıvrımlarımın üzerinde kaydırıyor. Parmak ucu klitorisimi bulduğunda, sert küçük daireler çizerek ovuyor. Tüm vücudum sarsılırken ve orgazm bir anda ilerlerken haykırıyorum. Elinin her tarafına boşalırken mutluluk içinde çığlık atıyorum. Beni çok hızlı boşalttı. Bu nasıl mümkün olabilirdi ki?

Açık ağzımı öperken, kalın parmaklarını fişkıran amıma sokup çıkarırken dilini benimkinin üzerinde kaydırırken titriyorum ve titriyorum.

Bacaklarım tutmuyor ve yere yığılıyorum. Beni yakalıyor ve kaldırıyor, o büyük güçlü kollarıyla beni kaslı göğsüne yaslıyor.

Beni yatak odasına taşıırken ağırlıksız ve sarsılmaz bir şekilde taşıyor. Beni yatağa yatırdı ve yavaşça soydu.

Çıplak. Önce çoraplarımı çıkarıyor, sonra pantolonumu indiriyor. Islak külotuma uzandığında, onu çıkarması için çaresizdim.

Onları bacaklarımdan ve ayaklarımdan aşağı çekerken gözleri şehvetli bir arzuyla dolup taşıyor. Bacaklarımı kapalı tutuyorum ama o buna izin vermiyor. Dizlerimi tutuyor ve bacaklarımı açmaya zorluyor, açıkta kalan amıma ön sıradan bir koltuk alıyor.

Hayatında gördüğü en güzel şeymiş gibi ona bakarken "Lanet olsun," diye homurdanıyor.

Ona bu şekilde maruz kaldığım için utanacağımı sanıyordum ama hoşuma gidiyor. Onun ateşli gözlerinin üzerimde olmasını seviyorum. Parmağını yarığımda gezdiriyor ve her yerim titriyor.

Geri çekilip ıslak parmağını ağızına götürmesini nefesimi tutarak izliyorum. Sularımı yalarken inliyor, beni ilk kez tadıyor.

"Benim için kendine dokun bebeğim," diye emrediyor amıma bakarken.

Elim kendi kendine hareket ediyor, karnımdan aşağıya ve ıslak yarığıma doğru kayıyor. Hiç bu kadar ıslak olmamıştım. Dokunuşumu izlerken gözleri kararıyor. Zonklayan klitorisimi ovuyorum ve sonra bir parmağımı ıslak deliğimin içine kaydırıyorum. Onun parmağı kadar kalın değil ama yine de iyi hissettiriyor.

"İşte benim kızım," diye homurdanıyor hayranlıkla izlerken. "Kendine dokunurken çok güzel görünüyorsun.

İyi hissettiriyor mu?" "Sen yapınca daha iyi hissediyorum," diye inliyorum sırtım yataktan kalkarken.

Ellerimin hareketini izlerken, "Şimdi seni tadacağım," diyor.

Pantolonuna uzandığında "Evet," diye fısıldıyorum. Elimi daha hızlı hareket ettiriyorum, klitorisimi o kadar sert ovuyorum ki bacaklarım titriyor. Belindeki düğmeyi açıyor ve fermuarını indiriyor. Güçlü ellerini iç çamaşırının içine kaydırıp her şeyi aşağı indirirken tamamen önümdeki çarpıcı manzaraya odaklandım.

Kocaman siki dışarı fırlıyor, sert ve sikişmeye hazır.

Hayranlıkla bakarken elim durdu. Muhteşem bir şey. Uzun shaftı çok kalın ve güçlü. Beni ikiye bölebilecek gibi görünüyor.

Elini etrafına doluyor ve şehvet dolu karanlık gözleri çıplak bedenimde bir aşağı bir yukarı kayarken kendine birkaç güçlü vuruş yapıyor.

O yatağa gelirken kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyor. Onu içimde istiyorum. Onun olmak istiyorum. Bana *sahip* olmasını istiyorum.

Üstüme tırmanmak yerine yanıma uzanıyor ve vücudumu kavlıyor. Ben daha ne olduğunu anlayamadan, o kocaman güçlü elleriyle beni kaldırıyor ve kendi etrafımda döndürüyor. Beni üzerine yatırıyor, böylece dizlerim başının yanlarında ve yüzüm tam sert aletin üzerinde oluyor.

Sıcak ağızını amımda hissettiğimde şok ve coşku içinde haykırıyorum. Beni *yutuyor*, ipeksi dilini aşağı yukarı, içeri dışarı kaydırıyor. Zar zor nefes alabiliyorum, o kadar iyi hissettiriyor ki.

Bir iki dakikalık saf mutluluktan sonra sikini elime alıyorum ve okşamaya başlıyorum. Göründüğünden daha kalın ve sert.

Ağızıma sokuyorum ama o çok büyük ve benim ağızım çok küçük. Beceriksizim ve dilinin üzerimde olması dikkatimi dağıtıyor, bu yüzden elime geri dönüp onu aşağı yukarı okşuyorum.

Avucumu onun uzunluğunda kaydırırken, ön spermini kayganlaştırıcı olarak kullanarak shaftını sıkıyorum. Taşakları çok büyük ve dolu görünüyor. Çok erkeksi ve seksi görünüyorlar. Ona mastürbasyon yaparken eğilip onları yalıyorum.

Dili içimde doğru noktayı buluyor ve bana izin verdiğinde keskin bir çığlık atıyorum. Kalçalarımı tutuyor ve amımı yüzüne doğru çekiyor, bir kez daha boşalmaya yaklaşıp kadar yalıyor ve emiyor.

Bu sefer, geldiğini hissediyorum. Orgazm durdurulamaz bir dalga gibi içime doğru ilerliyor ve sonra bir sıcaklık dalgasına dönüşerek patlıyor.

Bay Nolan Barlowe'un seksi yüzüne boşalırken çığlık atıyorum.

Amımı yalıyor ve bu beni onu da boşaltmaya kararlı hale getiriyor. Sikini sıkıyor ve sertçe okşuyorum. Elime kramp giriyor ve bileğim yanıyor, ama acıyı görmezden gelip onu daha da sert bir şekilde boşaltıyorum.

Nefesleri biraz daha kesik kesik gelmeye başladı. Biraz daha güçlü.

"*Siktir*," diye homurdanıyor elimi yuvarlak başının üzerinden geçirip sonra tekrar aşağı kaydırıp sonuna kadar sıkıttığımda.

Hırçın bir nefes çekiyor ve sonra derin derin inliyor. Aleti elimde titriyor ve sonra patlıyor. Uzun ve kalın dölleri havaya fışkırıyor ve bileğimle elimin her tarafına yayılıyor.

Durmam için yalvarana kadar onu okşamaya devam ediyorum.

Bacağımı yüzüne doğru sallıyorum ve yanındaki yatağa diz çöküyorum. Elimi ağızıma götürüp sıcak dölünün tadına bakarken ateşli bakışlarla beni izliyor.

"*Mmmmm*," diye inliyorum gözlerim kapanırken. Tadı çok güzel.

Onları tekrar açtığımda, dizlerinin üzerine tırmanıyor ve dünyamı sarsmak üzereymiş gibi görünüyor. Sikini kavlıyor, beni domaltıyor ve kıcımı havaya kaldırdığımda sahiplenici bir şekilde hırlıyor.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Nolan

"**T** onun amı *benim*," diye sahiplenici bir şekilde homurdanıyorum, sikimi tutup kalın başımı kızımın ıslak küçük yarığına doğru kaydırarak pembe kıvrımlarını ayırıyorum. Dilimde hâlâ onun kremasının tadını alabiliyorum. Burnumda hâlâ onun sularının kokusunu alabiliyorum.

Tüm bunlar vücudumda bir saplantı fırtınasının kopmasına neden oluyor. Bu tatlı bakir amcığı sahiplenmenin ve onu almanın zamanı geldi.

kiraz.

Sikim dölle kaplandı. Seksi küçük eli, yükümü planladığımdan daha hızlı patlatmamı sağladı, ama onun için daha çok şeyim var. Onun rahmini tohumlarımla dolduracağım. İşimiz bittiğinde bu kız güzel ve doğurgan olacak.

"*Kahretsin*," diye inliyor başımı onun bakir açıklığına doğru ittiğimde. Ben içeri itip kirazını alırken omzunun üzerinden bana bakıyor. O artık benim. Asla geri alamayacak.

Yavaşça içeri iterken başı ağır bir iniltiyle düşüyor, amının sikimi *sıkarkenki* darlığına hayret ediyorum. Yumuşak kıcını kavıyorum ve inçlerim bitene kadar içeri itiyorum.

Bu kadar yumuşak bir şeyin nasıl olup da bu kadar sıkabildiğini merak ederek dişlerimi sıkarken Grace çarşafı yumruklarıyla kavrayıp çekiyor.

Kıçı önümde yayılıyor ve gözlerimi onun sevimli küçük kık deliğinden alamıyorum. Bu kız böyle erotik bir sahne için fazla masum. Parmağımı çatlağında gezdiriyorum ve dokunduğumda titriyor.

"Bir dakikalığına acıyabilir," diye fısıldıyorum beline tutunup kaymaya başlarken. "Ama acı uzun sürmeyecek."

Sikimi geri çekerken titriyor ve sallanıyor, gözlerim şaftımı kaplayan pembe bakire kremine kilitlenmiş.

Tam ucum dışarı kaymak üzereyken, geri itiyorum ve amını sikimle dolduruyorum. Sızlanıyor ve inliyor, ama o kadar ıslak ki, onun da bundan zevk aldığını biliyorum.

Elimden geldiğince yavaş gidiyorum ama yavaş gitmek hızla imkânsız hale geliyor. Bu kadının yanında kendimi kontrol etmek beklediğimden daha zor.

Kalçalarını biraz fazla sert tutuyorum. Çok fazla güçle itiyorum. Ona uzun ve güçlü darbelerle vuruyorum ve kendime yavaşlamamı söyleyip duruyorum ama vücudum beni dinlemeyi reddediyor.

Etrafına uzanıp klitorisini ovmaya başladığımda "*Evet*," diye inliyor. İşe yarıyor gibi görünüyor, amını her şeyimi alacak kadar gevşetiyor. Daha da rahatladığında, kendimi bırakıyorum.

Onu sert ve hızlı bir şekilde beceriyorum, müzik çalarken ve şehir pencerelerimizin dışında hareket ederken sikimi sulu amına sokuyorum. Burada neler olduğu hakkında kimsenin bir fikri yok. En büyük fantezimin nasıl gerçekleştiğini. Sonunda hayallerimin kızını nasıl becerdiğimi.

"Buraya gel," diyorum çekilirken. Ani kayıp karşısında nefesi kesiliyor ve haykırıyor.

Tepki vermesini beklemeden vücudunu kavıyorum ve yatağın başına oturuyorum. Onu üzerime yatırırken sırtımı yatak başlığına yaslıyorum, böylece vücuduma sarılmış oluyor.

Hemen sikimi kavıyor ve tekrar içine sokuyor. O tatlı dar amcığı aşağı kaydırırken ikimiz de coşkuyla inliyoruz.

"İşte bu," diye homurdanıyorum iri göğüslerine masaj yaparken. "Erkeğinin sikine bin. Beni iyi becer, bebeğim."

Omuzlarımdan tutuyor ve beni aşağı yukarı sürmeye başlıyor, sikimi sıcak kremiyle kaplıyor. Amını aşağı doğru itiyor ve sonra klitorisini sikimin tabanına sürüyor -gözleri kapalı, ağzı açık, böylece yoğun hissine tamamen odaklanabiliyor.

Benim kızım bir tanrıça. Bana bir cowgirl gibi binerken, ipeksi kahverengi saçları zıplarken, yumuşak göğüsleri kalçalarının ritmine göre yükselip alçalırken, parlak şehvet dolu mavi gözleri bana kilitlenmişken büyüleyici. Hiç bu kadar muhteşem birini ya da bir şeyi görmemişim. O bir sanat eseri.

Bu güzelliği doğurma ihtiyacı her şeyi ele geçiriyor. Onun daracık küçük amcığına girme dürtüsü dayanılmaz.

Kıçını tuttum ve kaldırdım. Sert horozumu hızlı ve sert bir şekilde yukarı ve aşağı ittiğimde çığlık atıyor. Amcığı etrafımda sıkıştı. Yüzü buruştu. Ağzını açıyor ve tekrar boşalırken kulakları tırmalayan bir çığlık atıyor, sikimin her tarafına ılık suyu fışkırtıyor.

Kukusu etrafımda kenetleniyor, sıkıyor ve titreşiyor, orgazm olmaya çalışıyor. Birinin geldiğini hissediyorum.

Onu misyoner pozisyonunda sırtüstü yatırıyorum ve sertçe itiyorum, kalçalarımın derin, cezalandırıcı pompalarını vererek sikimi alabildiğim kadar rahmine yaklaştırıyorum.

Korunmuyorum. Doğum kontrol hapı kullandığından şüpheliyim. Şu anda bu güzelliği yetiştiriyorum.

Tekrar tekrar, olabildiğince derine sokuyorum, ta ki çığlık atıp tekrar boşalana kadar. Bu sefer onun sıkı zonklayan amcığı beni uçurumun kenarına itiyor. Derinlemesine soktum ve bıraktım.

Sikim onun içinde dalgalanırken vahşi bir canavar gibi homurdanıyorum, amını

tohumlarımla dolduruyorum. Çok yoğun. Orgazm beni derinden sarsıyor.

Ona sarıldığımda kalbim çarpıyor ve başım dönüyor, çocuğumu çoktan doğurmuş olmasını

umuyorum. "Harikasın bebeğim," diye fısıldıyorum kulağına. "Ve sen tamamen benimsin."

Ellerini saçlarımda gezdiriyor ve ben yavaşça içine girip çıkarken yüzümü öpüyor, yumuşayan şaftım boyunca ıslak yumuşak sıcaklığını hissediyorum.

Yanağımı göğsüne koyuyorum ve bedenini hiç bırakmayacakmışım

gibi sarılıyorum. Kalbi kulağımda usulca çarpıyor.

Bu kalbi sonsuza dek besleyeceğim.

Ve babası ne düşünürse düşünsün, bunu asla hafife almayacağım.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Grace

"*Merhaba,*" diyorum Nolan'a ailemin kapısını açarken, aç gözlerle aşağı yukarı bakarak. Koyu renk bir kot pantolon ve üzerinde olağanüstü duran koyu yeşil düğmeli bir gömlek giymiş. Ona doğru yaklaşıyorum, elimi yumuşak kumaşın üzerinde gezdiriyorum ve dudaklarını öpüyorum. "*Mmmmmmm.*"

Çok güzel kokuyor ve bana çiçek de getirmiş.

"*İki* buket mi?" O yanımdayken her zaman olduğu gibi içimi o coşkulu his doldururken soruyorum. "Biri senin için," diyor bana uzatırken. "Ve bir tane de annen için."

Büyük, renkli çiçekleri alıyorum ve yanaklarım kızarıırken onları kokluyorum. "Teşekkür ederim, çok güzeller."

Bir haftadan biraz fazla bir süredir çıkıyoruz ve bu tarif edilemez bir şey. Nolan ve Hyenas playoffların ilk turunda New York Ogres'i süpürdü. Dört maç boyunca tek bir gole izin vermemesi de buna yardımcı oldu. Ülkedeki tüm spor kanalları Nolan'ın sergilediği performansa övgüler yağıdırıyor. Buna bayılıyorum çünkü onu ne zaman özlesem televizyonu açıyorum ve karşımda onun yakışıklı yüzünü büyük ekran HD olarak görüyorum.

Sırtlanlar yedi yerine dört maça kazandıkları için, bir sonraki tur başlamadan önce beş gün boş zamanımız var. Şimdiye kadar çoğunu yatakta geçirdik.

Ama bu akşam ailemle yemek yiyeceğiz. Babam arabadaki küçük patlamamızdan bu yana benimle neredeyse hiç konuşmadı ve görünüşe göre, iş yerinde sadece Nolan'la konuşuyor ve elinden geldiğince ondan kaçıyor. Umarım bu gece tüm bunları aşabilir ve işleri yoluna koyabiliriz. Bu adama tapıyorum ama aileme de tapıyorum. Aramızda bu kadar gerginlik olması beni hasta ediyor. Ben sadece herkesin mutlu olmasını istiyorum.

"Gergin misin?" diye soruyor kollarımı tutup gözlerimin içine bakarken. Beni zaten çok iyi tanıyor. Beni okumakta çok iyi.

"Öyle

misin?"

"Biraz."

"Ben de."

Elini tutuyorum ve derin bir nefes alarak kapıyı açıyorum. "En iyisi bununla

yüzleşmek." "Burası çok güzel kokuyor," diyor Nolan içeri girdiğimizde.

"Annem ve ben bu öğleden sonra lazanya yaptık," diyorum

gülümseyerek. Pekâlâ, şu işi bitirelim bari.

Nolan'ın elinden tutup onu annemle babamın beklediği mutfığa götürüyorum. Annemin gözleri hâlâ biraz kızarık ve şiş ama en azından görebiliyor. Bu konuda hala utanıyor, bu yüzden büyük güneş gözlüklerini takıyor.

"Sen Nolan olmalısın," diyor gülümseyerek yaklaşırken. "Sonunda sizinle tanışmak çok güzel."

"Ben de memnun oldum Bayan Moss," diyor Nolan buketi ona uzatırken. "Bunlar sizin için."

Annem çiçeklerin ne kadar güzel olduğunu söyleyerek yaygara koparırken gizlice babama bakıyorum. Sırtı bir tahta gibi kaskatı ve buradan başka bir yerde olmayı tercih eder gibi görünüyor.

"Koç Moss," diyor Nolan aynı derecede sert bir ses tonuyla.

Babam, Nolan'a sanki ikisi hapishanede tanışmış gibi bakarken, kızının randevusuna gözdağı vermeye çalışan o kötü baba rutinini yapıyor.

"Aş artık bunu, Finn!" Annem tersledi. "Kızın büyüdü, senin de büyüme zamanın geldi. Hiçbir şey göremiyorum ama birbirleri için mükemmel olduklarını görebiliyorum. Bu kadar suratsız olma. Kızınız aşık. Bu *iyi* bir şey."

Babam bana dönerken sertçe yutkunuyor. Yüzündeki tüm sertlik eriyip gitti. "Siz ikiniz aşık

mısınız?" Kırmızı yanaklarımla Nolan'a bakarken biraz utanıyorum. "Henüz söylemedik ama..."

"Evet," diyor Nolan tüm özgüveniyle. "Kesinlikle. Daha önce hiç kimse için böyle hissetmemiştim. Kızınıza aşığım. Onun için çıldırıyorum."

Sanırım ailem de orada olduğu için ilk "seni seviyorum "larımızı söylemenin en romantik yolu bu değil ama hiçbir şeyi değiştirmezdin. Hayatımın en mutlu anlarından biri.

"Ben de seni seviyorum," diyorum ona kocaman şapşal bir gülümseme vererek. O da bana şapşal bir gülümsemeyle karşılık veriyor.

"Gördünüz mü?" Annem bizi göstererek, "Bak ne kadar tatlılar" diyor. "Bak ne kadar tatlılar. *Buna* nasıl karşı çıkabilirsin?"

Babamın tüm tavrı değişir. "Birbirinize aşık olduğunuzu bilmiyordum," diyor ve Nolan'a bakarken yumuşuyor. Uzun ve derin bir nefes alır ve başını sallar. "Bu nefis kokulu lazanyanın yanında ne tür bir şarap içelim? Güzel bir Toskana Sangiovese şarabı düşünüyorum. Nolan, mükemmel şeyi seçmemize yardım etmek için benimle şarap mahzenine gelmek ister misin?"

Bütün gün hissettiğim gerginlik aniden yerini hafif bir rahatlama hissine bırakıyor. Bunun babamın her şeyi yoluna koymaya çalışma şekli olduğunu biliyorum.

"Elbette, Koç," diyor Nolan bodruma inen merdivenlere doğru yürürlerken. "Şarap hakkında pek bir şey bilmesem de."

Kapıyı açarken babası sırtına bir tokat atıyor. "Öğrenmek için mükemmel bir yerdesin." Şarap mahzenine doğru ilerlerken dostça bir tonda sohbet ediyorlar.

Annem kollarını açmış bana dönerken ciyaklıyor. Koşup ona sarılıyorum.

"Yardıma için teşekkürler anne," diyorum ona kocaman sarılırken.

"Bu tamamen ikinizin işiydi," diyor. "İkiniz birlikte mükemmel görünüyorsunuz." Bu konuda ona katılıyorum. Birlikte mükemmeliz.

O kadar mükemmel ki yemek sırasında Nolan eğilip kulağıma bir şeyler fısıldıyor. "Bir gün seninle evleneceğim," diye söz verdi. "Yakında bir gün."

Buna hayır dememin imkanı yok.

EPİLOG

Nolan

Dört ay sonra.

"W e buraya taşınmalı," diye homurdanıyorum gözlerimi açıp muhteşem manzaraya bakarken. Burası muhteşem bir yer. Santorini, Yunanistan'daki bir aylık konaklamamızın üçüncü günündeyiz. Balkona açılan büyük çift kapılar açık - perdeler tuzlu esintiyle uçuşuyor - ve ötesinde kilometrelerce uzanan mavi okyanus var. Çarpıcı villa bir tepeye tünemiş

Bir girişte uçurum var, bu yüzden her iki tarafta da denize doğru uzanan kayalık tepelerimiz var. Nefes kesici bir yer.

Ama bu nefes kesici manzaranın bile kızım üzerinde hiçbir etkisi yok. Grace yatakta uzanırken inliyor, kahverengi saçları etrafına dağılmış. Serin yumuşak çarşaf lar vücudundan aşağı kayarak çıplak göğüslerini ortaya çıkarıyor ve ben aniden açlıktan ölüyorum.

"Oh, merhaba," diyor ben üzerine çıkarken esneyen bir sırtışla.

"Günaydın," diye homurdanıyorum derin sabah sesimle, göğsünü avuçlayıp onu inletirken.

Bacaklarını benim için açıyor ve ben de aralarına giriyorum. Kaya gibi sert sikimi ıslak amına bastırırken ikimiz de derin derin inliyoruz. O tatlı kalçaları yuvarlanmaya başladığında, yumuşak amını ereksiyonuma doğru iterken "Kesinlikle buraya taşınmalıyız" diye inliyor. "I

bu yataktan asla ayrılmak istemiyorum."

Aşağı uzanıyorum, kalın şaftımı tutuyorum ve başımı onun sıcak açıklığına yönlendiriyorum.

"Mmmmm," diye inliyor ben onu içine iterken, pelvisim klitorisine çarpma kadar içeri kayıyor. Yumuşak sıcaklığı beni sarıyor, sıkıyor ve bana çok sıkı tutunuyor. Bu kızın içinde olmayı *seviyorum*. Her zaman çok mükemmel hissettiriyor.

Kalçalarını ileri geri sallarken boynunu öpüyorum, ıslak sıcağına girip çıkıyorum.

Ben sevgilimle sevişirken ılık Akdeniz meltemi üzerimize vuruyor.

O benim hayatımı değiştirdi. Sadece birkaç ay oldu ama bu kadınla bir ömür geçmiş gibi hissediyorum. Ona tapıyorum.

Bu kadar zeki, cesur ve yaratıcı olmasını seviyorum. Benim teşvikimle bir arkadaşıyla birlikte kendi grafik tasarım şirketini kurdu ve şu ana kadar iyi gidiyor. O kadar yetenekli ki aklımı başımdan alıyor.

"Bunu bütün gün yapalım," diyor Grace, ben derine ittiğimde sırtı kavislenirken.

"Düşünme şeklini seviyorum bebeğim," diye homurdanıyorum, biraz daha sert itip

hızımı artırırken. Bacaklarını etrafıma sarıyor, her itişte beni içine çekiyor.

O seksi inlemeler ve sızlanmalar beni sınıra yaklaştırıyor. Orgazmın ilerlediğini hissediyorum...

"Boşalacağım," diye homurdanıyorum açık ağzından. "Benimle boşal bebeğim."

Ağır ağır nefes almaya başlıyor ve inlemeleri daha da yükseliyor. Parmak uçları kollarıma batıyor ve onun da yakın olduğunu söyleyebilirim...

Ona üç güçlü itme gücü veriyorum ve sonra horozum patlarken derinlere batıyorum. Başını geriye atıyor ve orgazmı benimkiyle aynı anda vururken çığlık atıyor.

Vücutlarımız çok uyumlu. Aynı dalga boyunda çalışıyoruz.

Sıcak dölleri m onun kremiyle karışıyor, onu dolduruyor ve inletiyor.

Uzun bir süre kendimi onun içinde tutuyorum, sadece esintinin tadını çıkarıyorum, onu kollarımda tutmanın tadını çıkarıyorum ve sikimin üzerinde titreşen amının sıcak karşılama hissinin tadını çıkarıyorum.

Sonunda bir iniltiyle ondan ayrıldım ve yatağa yığıldım. Hemen bana doğru kıvrılıyor ve parmak uçlarını karın kaslarımda üzerinde gezdiriyor.

"Burası için ne kadar teklif verdin?" "Bilmek

istemezsin," diyorum kıkırdarak.

Dirseğinin üzerinde doğruluyor, yumuşak kahverengi saçları omzuma dökülüp onu gıdıklayınca aniden uyanıyor. "Ne

kadar?" "O gece beni çıldırttın," diyorum ona, beni ne kadar çıldırttığını hatırlarken başımı sallıyorum. "Kazanmaya ihtiyacım vardı. Kazanmaya ihtiyacım vardı.

burada seninle olmak, böyle."

"Ne kadar?" diye soruyor kocaman güzel bir gülümsemeyle. "Bir milyon."

"Ne?!" diyor kahkahayı patlatmadan önce. "Gerçekten mi?"

"Hayır işi içindi," diyorum. "Çocuk hastanesi, hatırladın mı?"

Bana sırtıyor.

"Ama çoğunlukla senin içindi. Seninle cennette geçireceğim bir ay için bir milyon dolar mı? Her kuruşuna değer."

Beni sertçe öpüyor ve sonra üstüme tırmanıyor. Tekrar kaya gibi sertleşmem uzun sürmüyor ve aşağı uzanıp sertleşmiş aletimi tekrar içine yönlendiriyor.

Kukusunun üzerimde kaydığını hissettiğimde

inliyorum. Oh, evet.

Her kuruşuna değdi.

EPİLOG

Grace

Otuz yıl sonra.

W en küçüğümüz Miles'ın New York Ogres takımında oynadığı maçı izlerken (Nolan'ı *bu* konuda konuşturmayın) elektrikler kesiliyor. Dışarıda gök gürlerken ve yağmur pencerelerimize vururken televizyonumuz kararıyor. Dışarıya bakarken "Elektrikler gitti," diyorum. "Oyunu bitirmek için jeneratörü çalıştıralım mı?" "Hayır," diyor Nolan ayağa kalkıp mumları yakmaya başlarken. "Üç sayı öndeler. Diğer takımın onlara yetişmesi için bir mucize gerekecek ve ayrıca bu güzel ve romantik bir şey."

Telefonunu çıkarıp romantik bir müzik açmasını izlerken sırtıyorum.

Hâlâ çok seksi. Elli yedi yaşında, ama hâlâ o iri ve sağlam gövdesi, o şehvetli gözleri ve beni her zaman dizlerimin üzerine çöktüren o gülümsemesi var.

Erkeğim çoktan emekli oldu ve ben de grafik tasarım şirketimde giderek daha az çalışarak neredeyse o noktaya geldim. Yaşlandıkça, Nolan'la daha fazla zaman geçirmek istiyorum gibi görünüyor. Ayrıca paraya da ihtiyacımız yok. O iş uzun zaman önce halledildi.

"Benimle dans eder misin?" Nolan elini uzatırken sorar.

Onu alıp ayağa kalkarken gülümsüyorum ve onun büyük kollarına doğru kayıyorum. Bu güçlü koruyucu kolların beni sarması çok iyi hissettiriyor. Olmayı en sevdiğim yer.

Müzik eşliğinde yavaşça dans ediyoruz ve ben ruh eşimle birlikte olduğum için şükran duyarak gülümsemekten kendimi alamıyorum. Bir zamanlar onu bulamayacağımdan endişeleniyordum ama bulduğuma çok memnunum.

Her zaman evin etrafına benim için aşk notları bırakıyor, bana çiçekler ya da küçük hediyeler getiriyor ve bunun gibi romantik şeyler yapıyor. Onu çok seviyorum.

Birlikte gurur duyduğum ve minnettar olduğum harika bir hayat kurduk.

Şarkı bittiğinde, oturma odasında öpüşüyoruz. Elini tutuyorum ve onu yatak odasına çekerken sırtıyorum. Bu ateşli kalecinin tamamen benim olduğuna hala inanamıyorum.

O hokey tarihinin en iyi kalecisi ve *ben* de ona gol atabiliyorum. Bunu nasıl yenebilirsin?

Son

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.